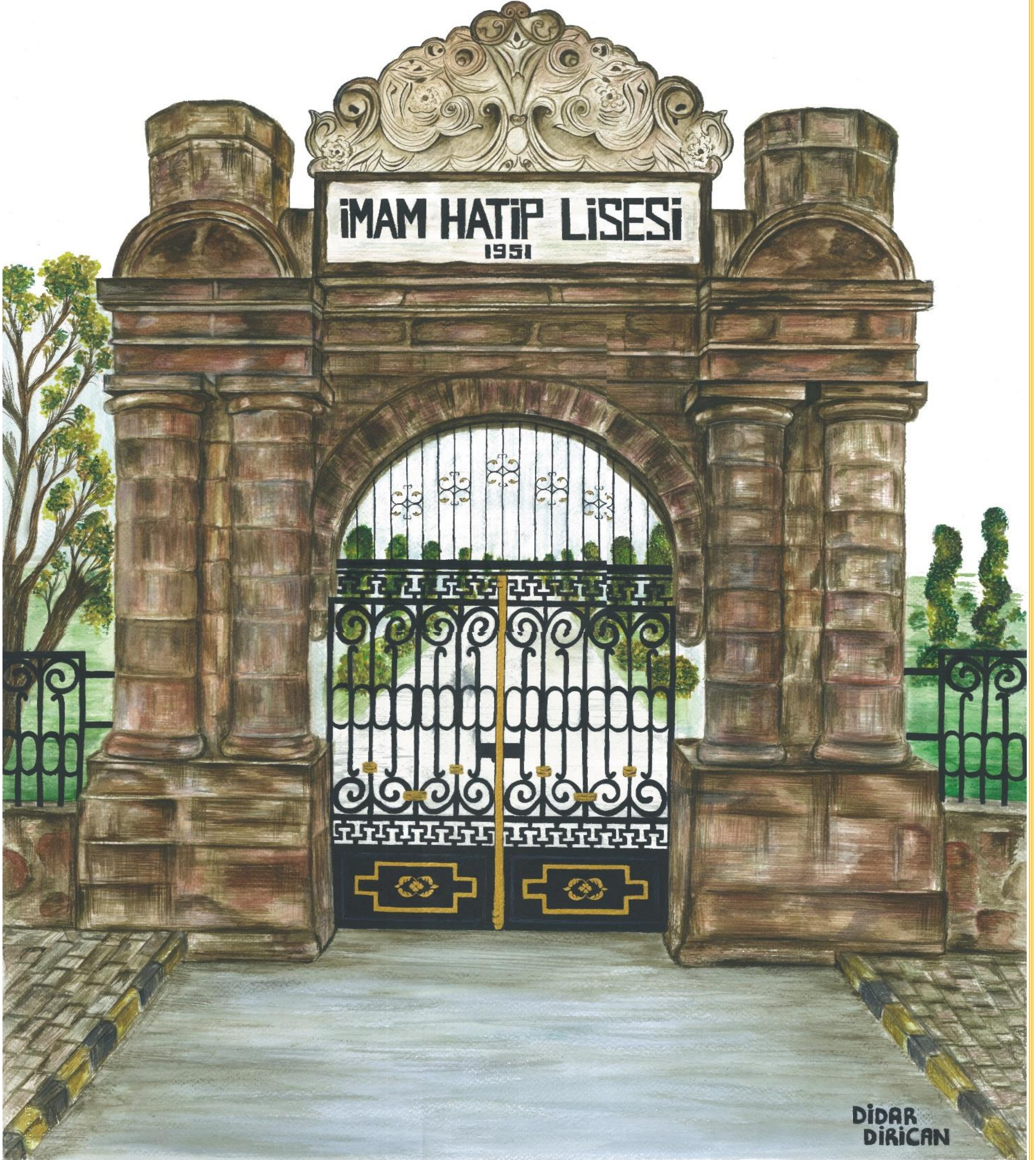
KONYA ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ YAYINI

YENİ UFUK

16

Temmuz 2024, Yıl:17

KUDÜS VE MESCİD-İAKSÂ

KONYA ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ YAYINI

YENİ UFUK

Konya Anadolu İHL Adına Sahibi

Süleyman EŞİT
(Okul Müdürü)

Genel Yayın Yönetmeni

Fatma Yasemin Sarı

Yazı İşleri Sorumluları

Şerife KAYA

İlyas ŞAHİN

Aysel KOPAR

Güler ARKUT

Grafik Tasarım

Hümeyra ÖZTÜRK
h_ozturk90@hotmail.com

Editör

Mehmet UÇAR

Geçmişten Günümüze Fotoğraflar

Hamdi BEBEK

Yazışma Adresi:

Şemsi Tebrizi Mh.
Vali İzzetbey Cd. Bölüm Sk. No: 2
42050 Karatay / Konya
Tel: 0332 351 28 02
Fax: 0332 352 48 40
http://konyaihl.meb.kl2.tr
konyaimamhatiplisesi@gmail.com

İÇİNDEKİLER

MESCİD-İ AKSA

Dünyada pek çok eski şehir vardır: Roma, Şam, İstanbul… Yine pek çoğu, farklı sebeplerden yurt edinmiştir eski insanlar tarafından. Konstantin iki toprak parçasını birbirine bağlayan bir boğazın savaşlarda çok ehemmiyetli bir bölge olduğunu düşünmüştür, Şam asırlarca ticaretin göbeği olmuştur, tüm yollar ise Roma'ya çıkar Romalılar için… Fakat bir şehir vardır ki, halkı onu karşılıksız sever; ayette çevresi bereketli diye bahsi geçer, kendisi de Peygamberlerin ayak bastığı, inşa ettiği kutsal bölgedir: Kudüs.

Kudüs, elbette 3 büyük din için de değerli oluşundan tutun kutsal kitaplarda yer edinmesine kadar pek çok özelliği bünyesinde barındırır. Ama bu özellikleri içinde en değer verdiğimiz şüphesiz İslam'ın ilk kıblesi, Mescid-i Aksa'dır.

İslâm âlimleri, Kur'ân-ı Kerîm'de el-Mescidü'l-aksâ adıyla anılan ve çevresinin mübarek kılındığı belirtilen yerin (el-İsrâ 17/1) Beytülmakdis olduğu konusunda ittifak halindedir (Nevevî, III, 327). Arapça aksâ "uzak" anlamındadır ve mâbedin Mekke'ye uzaklığından dolayı bu ad verilmiştir.

Mescid-i Aksa, Kudüs'ün doğusunda yer alan Eski Şehir bölgesinde, Tapınaklar Tepesi (Morya) olarak bilinen alanda yer alır. Alan genel itibariyle 144 dönümlük bir arazidir ve pek çok eseri bünyesinde barındırır.

Mescid-i Aksa'nın konumu Hz. Davud tarafından ayarlanmasına rağmen Allah, mabedi Hz. Süleyman'ın yaptırmasını emreder. Böylece Hz. Süleyman mabedin yapımına başlar. Yapı için gerekli malzeme Sur Kralı Hiram tarafından karşılanmıştır ve tüm malzeme tamamen hazır bir şekilde gönderilmiştir, inşa sırasında ne kereste ne çekiç sesinin duyulduğu bunu göstermektedir.

Hz. Süleyman'ın ardından Beytülmakdis, Babilliler, Selefkiler, Romalılar gibi farklı pek çok ulusun istilasına uğramıştır. En son kısa bir süreyle Partların hakimiyetine giren Kudüs, MÖ 37'de Kral Herod'un eline geçince şehirde tekrar yenileme durumu söz konusu olur ve mabed genişletilerek inşa edilir. Bu inşaat Hz. Îsâ'nın doğumundan yirmi yıl kadar önce başlamış ve onun zamanında da sürmüştür.

Milâttan Sonra 70 yılında Titus kumandasındaki Roma ordusunun işgali sırasında hemen hemen tamamen yakılan Kudüs'le birlikte mâbed de yıkılmış, şehir Hadrien zamanında (117-138) yeniden imar edilirken Beytülmakdis'in yerine Jüpiter Capitolinus Tapınağı yapılmıştır. Kostantinos'un Hristiyanlık'ı kabulünden sonra bu tapınağın yıkıldığı sanılmaktadır.

Hz. Peygamber'in mi'rac yolculuğuna çıkmadan önce Müslümanların kıblesi olan Mescid-i Aksâ'ya getirildiği İsrâ sûresinin ilk âyetinde açıkça belirtilmektedir. Hicretin ardından buranın kıble oluşu on altı - on yedi ay kadar sürmüştür. Bu durum İslâm'da Mescid-i Aksâ'ya verilen değeri

göstermekte ve Kudüs'ün ele geçirilmesinden yıllar önce Resûl-i Ekrem'in söylediği, ibadet ve ziyaret maksadıyla gidilmesi gereken üç mescidden birinin Mescid-i Aksâ olduğu yolundaki hadisleri pekiştirmektedir.

Hz. Ömer, Kudüs'ün anahtarını teslim aldığında kendisi de bizzat çalışarak Mescid-i Aksâ'nın (Süleyman Mâbedi) Hristiyanlık döneminde molozlar altında kalmış olan yerini temizletip buraya yeni bir mescid yaptırmıştır. Bu mescid, 130'da meydana gelen depremde büyük hasar almıştır. Tekrar tekrar meydana gelen depremlerde sürekli hasar alan Mescid-i Aksa, en son 425 (1034)'te meydana gelen depremde Halife Zahir'in emriyle onarılmıştır.

Haçlı istilâsından sonraki Selâhaddîn-i Eyyûbî'nin imarında bu onarım esas alınmıştır. Günümüzdeki binanın büyük bir bölümü de Zâhir Dönemi'nden kalmadır. Bu durum, özellikle son büyük onarımı gerçekleştiren Mimar Kemâleddin Bey'in, kendisine 1925'te İngiliz Kraliyet Mimarlar Akademisi Üyeliği'ni kazandıran ve 1922'de başlayan titiz çalışmaları sırasında ortaya çıkmıştır.
Yine Memluk ve Osmanlı Dönemleri'nde de sık sık onarıma giren Beytülmakdis'in Kanuni, 2. Mahmud, 2. Abdülhamid zamanlarında da tamir ettirildiği bilinmektedir.

Günümüze kadar pek çok kez el değiştirmiş, onlarca istilaya, bir o kadar deprem ve felakete göğüs germiş; zaman zaman silbaştan inşa edilmiş olan İslam'ın ilk kıblesi Mescid-i Aksa bugün halen Müslümanların kanayan yarası olmaya devam ediyor.

ZEHRA ÖĞMÜŞ 11/D

HATIRLA MÜSLÜMAN

Filistin'de gök kubbe ağlıyor şimdi
Ey ilk kıble Mescid-i Aksa da ha da yetim kaldın
Beyaz kefenler sarıyor şimdi Filistin'i
Her köşe başında bir insan ki darmadağın

Sis ve dumandan şimdi yeryüzü
Kömüre bulanmış çocukların, masumların gülüşü
Şimdi Gazze'de
Gözler görmüyor etrafı, görünen yalnız savaş uçaklarının yeşili
Üzerinde zalimliğin mavi bayrakları dalgalanıyor
Sisin, dumanın ele geçirdiği gözler sanki senin mi
Görmez misin Müslüman, neden bir anda dişlerin kilitleniyor.

Sizin için gözyaşlarım çocuklar
Kana boyanmış el kadar elbiseler, ayakkabılar
Ah keşke ellerindeki boyalardan ötürü olsaydı bu lekeler
Yaşadıkları tek acı olsaydı ayıcığından kopan gözler
Oysa İsrail silahlarıyla kirletiliyor o yüzler, yanaklar
Biçare sabilerin, üzerine alınıyor bütün nişanlar
Oyuncak değil o, masum çocuğum, bakma boşuna
İnsanlar öldürülüyor onlarla, aldırmadan yaşlarına

Ruhum bedenimden ayrılmadı ama bende de değil sanki
Mescid-i Aksa'nın kurtarılma düşü içinde yitip gidiyor
Tüm Mü'minler orada, secdeye kapanmış, canlanıyor hayali
Varlığım olmasa da tüm maneviyatım sizlerle ey Müslüman âlemi

Saniye BÜYÜKDALAKLI 11-D

Betül SÜMMEN
Sınıfı: 9-A
NO: 23129
FREE
PALESTINE
2024/04/21 18:00

AKSA (MESCİD-İ AKSA)

"Orda bir ev var uzakta

O ev bizim evimizdir"

"Kudüs'ü bir kelime ile anlatabilir misin?" demişlerdi bir programda, anlatırım: Aidiyet. Oraya gidebilmeyi yıllarca hayal etmiş, planlamışken gittiğimde kalbimde üç farklı duygu vardı sadece; huzur, aidiyet ve aşinalık. Şehre ilk girdiğimizde bir turist edasıyla bakınmadım etrafıma, Mescid-i Aksa'ya girince heyecandan dizlerim titremedi, ağlamadım. Veda etmedim Türkiye'ye gelirken, ben oradan hiç dönmedim.

Çünkü orası zaten benim mekanım, Kudüs benim şehrim, Mescid-i Aksa benim mescidim. Bu tarih boyunca böyleydi. Hz. Davud' un fethettiği şehir benimdi, Hz. Süleyman'ın inşa ettiği mabet de. Hikayesi Mısır'dan buralara kadar uzanan Musa da benim peygamberim, bu topraklarda doğan İsa da. Rabbimin alemleri yüzü suyu hürmetine yarattığı habibi Rasulullah'ı (sav) teselli etmek için getirdiği bu mübarek mekan benim değilse kimin?

Bazen şarkılar yalan söyleyebilir, gidip görmediğim köy benim değildir. Gitmem gerek, sokaklarında kaybolmam, havasını solumam, toprağına basmam gerek. Bilmem gerek "benim" diyebilmek için. Sevmem ve çaba göstermem. Göreyim ki hissedeyim neymiş aidiyet.

Dört yaşındaki bir kız çocuğu duvar kağıdımda Kubbetüssahra'yı görüp "Burası senin evin mi?" diye sorduğunda hayır diyemediysem hakkını vermeliyim burayı evim olarak görmenin. Avlusunu karış karış bilmeliyim, tüm kapılarını duvarlarını… Solumalıyım havasını. İnsanını tanımalı, insanıyla ilgilenmeliyim. Sahip çıkmalıyım insanlarına.

Evimin kırılan penceresinden giren soğuk hava beni üşütmez mi? Cam kırıkları ile doluyken içerisi ben yürüyebilir miyim ayaklarımı kanatmadan? Gaspçılar girmişken ta içine kadar evimin ben devam edebilir miyim kahve keyfime? İçerideki yabancılar beni rahatsız etmez mi? Kardeşim alınmazken evimize ben rahat edebilir miyim? Hissetmez miyim acısını evime gelen her darbenin? Evimiz uğruna can verenlerin ahı gelir elbet kulaklarıma öyle değil mi?

Evimin, mescidimin adını Allah belirlemiş ayetle: Mescid-i Aksa; *en uzak mescid.* Aksa'nın uzaklığı sadece Mescid-i Haram ve Mescid-i Nebi'ye değil, aynı zamanda müminlerin gönüllerine. Ama ben şarkılara isyan ettiğim gibi atasözlerine de karşı geliyorum, gözden ırak olanın gönülden de ırak olduğuna inanmıyorum, kabul etmiyorum.

Allah'ım Mescid-i Aksa'yı Müslümanların gönüllerine yakın eyle. Mescid-i Aksa'nın özgürlüğü için çabalayanlardan, çabalayanlara yardım edenlerden eyle.

Amin.

Rabia DURGUN, Konya Anadolu İmam Hatip Lisesi 2022 Mezunu

KAN AĞLAR MESCİD-İ AKSA

Nasıl bir gaflet öldük mü yoksa
Her gün ağlıyor Mescid-i Aksa
Oysa bu ümmet bir de uyansa
Yumruğun sıkıp birer taş atsa
Enkaza döner köpek İsrail
Ah bir uyansak, ah bir uyansak!

Nasıl bu hale geldi bu ümmet?
İslam'ın adı kalmış yalnızca
Ruhlar körelmiş bana nelerde
Bedenler ruhsuz sanki bir ceset

Mezhep meşrebin değil bu dava
Her bir mümine düşer müdafaa
Çaban, gayretin nedir bu defa?
Kan ağlar her gün Mescid-i Aksa

Nerede Selahaddin? Nerede Ömer?
Mazlumlar biçare adalet bekler
Vurulup ölürken masum bebekler
Uyanmıyor ümmet daha ne bekler?

Gülistan Gül Nergiz Sayan 9/A

KUDÜS GEZİSİ RÖPORTAJI

1- Hocam sizi biraz tanıyabilir miyiz?

Abdulkerim AYHAN. Konya Anadolu İmam Hatip Lisesinde İngilizce Öğretmeniyim. Eskişehir Anadolu Üniversitesi İngilizce Öğretmenliği bölümünden mezun oldum, daha sonra Necmettin Erbakan Üniversitesi Ekoturizm Rehberliği Bölümünde Tezli Yüksek Lisans yaptım. Hali hazırda, Necmettin Erbakan Üniversitesi Turizm İşletmeciliği Bölümünde Doktora yapmaktayım. 2007 yılından itibaren İngilizce Öğretmenliği mesleğini icra etmekteyim. İnsanların birçok hobisi vardır. Benim en büyük hobim yeni yerleri keşfetmektir. Gezmeyi, yeni yerler görmeyi, yeni insanlar ile tanışmayı ve onlar ile sohbet etmeyi çok severim. Kültürler arasındaki farkları görmek ve kabuğunu kırdıktan sonra; kendi yaşadığın bölge ile diğer bölgeleri kıyas etmek favori etkinliğimdir. İngilizce Öğretmenliğinin bana en büyük faydası birçok ülkeyi gezme fırsatı vermesidir. Çocukluğumdan beri babamdan dinlediğim karakterlerden beni en çok etkileyenlerden birisi "Evliya Çelebidir"…

2-Birçok ülke gezdiğinizi söylediniz. Buralar nerelerdi? Bu gezilerde sizi en çok etkileyen gezi hangisiydi?

İngilizce Öğretmeni olmam hasebiyle birçok Avrupa Birliği Projesine dâhil oldum. Bu projelerin bazılarının koordinatörlüğünde ve

bazılarının irtibat kişisi pozisyonlarında görev yaptım. Projeler ile birçok Avrupa Birliği ülkesini ziyaret etme şansı buldum. İngiltere, Galler, Fransa, Almanya, Finlandiya, Çekya, Hollanda, Litvanya, Letonya, Polonya, Yunanistan, Romanya, Bulgaristan, Avusturya, İspanya, İtalya bunlardan bazılarıdır. 2015 yılında, öğrencilerim ile Birleşik Arap Emirlikleri'nden Dubai, Abu Dabi, ve Şarja Emirlikleri gezisinin koordinatörlüğünü yaptım. Kendi imkânlarımla Kuzey Afrika incisi Fas'ı, Uzakdoğu'dan Tayland ve Singapur'u gezdim. Ayrıca, Gürcistan'ı, İsviçre'yi ve Ukrayna'yı ziyaret etme fırsatı buldum. Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde 3 yıl yaşadım. Bununla birlikte çalıştığım okullarda Balkan gezileri koordinatörlüğü yaptım (Evlad-ı Fatihan) ve bu sayede; Kuzey

Makedonya, Kosova, Yunanistan, Romanya, Arnavutluk ve Bulgaristan'ı öğrencilerim ile ziyaret etme fırsatını buldum. Fakat bunların dışında beni en çok etkileyen gezi Filistin (Kudüs) gezisidir. İsrail üzerinden gerçekleştirdiğimiz bu gezi beni çok farklı duygulara götürmüştür.

3-Kudüs sizi neden bu kadar etkiledi? Sizin için önemi nedir?

2017 yılında Konya'dan Kudüs'e Konya Selçuk & Necmettin Erbakan Üniversitelerinde bulunan Akademisyenler ve ayrıca gazetecilerin, sivil toplum kuruluşu üyelerinin içinde olduğu büyük bir kafile ile İngilizce Öğretmeni olarak gitme fırsatı buldum. Daha önce size söylediğim gibi 30'a yakın ülke gezme fırsatı buldum, fakat benim için Filistin (Kudüs) gezisi hepsinden daha kıymetli, hepsinden daha heyecanlı oldu. Çünkü İlk kıblemizi görecektim. Yıllarca televizyonlarda, gazetelerde, dergilerde, belgesellerde, albümlerde gördüğüm Mescid-i Aksa'yı ve o altın sarısı kubbesi ile parıldayan Kubbet'üs Sahra'yı görecektim. Savaşların büyüttüğü insanları, kavganın, şiddetin içinde büyüyen çocukları görecektim. 2017 Kasım ayında gittiğimiz Kudüs'te Filistinlilerin Türklere bakış açısı gerçekten çok olumluydu. Osmanlı, Türk ve İslam kelimeleri bu coğrafyada iç içe geçmiş harmanlanmış bir kavram olmuştur. İnsanlar hala Kudüs'ün kurtuluşunun, özgürlüğünün Türkler tarafından yapılacağına inanmaktadır. Bu ağır sorumluluk ve gurur beni çok etkilemişti.

4-Elinizde çöp torbası ile bir fotoğrafınız var. Kudüs'ün sokaklarını temizlemek nereden aklınıza geldi ve neden? Bir de çocuklarla mutlu karelerinizi gördük. Neler hissettiniz?

Kudüs Akademi Projesi kapsamında projeye dahil olan Akademisyenler, Bilim Adamları, Sivil Toplum Kuruluşları temsilcileri, gazeteciler ile birlikte proje kapsamında Meram Belediyesi iş birliği ile Kudüs sokaklarını temizledik. Çöpleri topladık. Tabiki Filistinli çocuklar, aileler, anneler, babalar, dedeler, nineler de bizlere yardım ettiler. Buradaki amaç sembolikti ama benim için en azından Kudüs'ün sokaklarını temizlemek nasip oldu ve öldüğüm zaman bu yaptığım amel benimle beraber gelecek (inşaallah) duygusu hakimdi. Mescid-i Aksa'da Halid diye bir çocukla tanışmıştım. Halid akıcı şekilde İngilizce konuşuyordu. Çocuk aynı zamanda Türkçeyi de çok güzel öğrenmişti. Bize Kuran

okudu ve sesi harikaydı. O yoğunluğun, kavganın, kargaşanın içinde çocuk kendini o kadar güzel yetiştirmişti ki hayran kalmamak elde değildi. Bir Eğitimci olarak Halid'e olan hayranlığım ayrı bir yerde hâlâ canlılığını korumaktadır. Ayrıca, o fotoğraflarda görünen çocuklar ana sınıfı öğrencileridir. Gezimizin akışı içinde doğaçlama bir ziyaret yapılmıştı. Kudüs sokaklarında gezerken Arapça çocuk şarkıları duyduk. Bir anasınıfının önünden geçtiğimizi fark etmiştik. Daha sonra anaokulu müdüründen izin alarak içeriye girme şansımız oldu. Gerçekten muhteşem bir andı. Çünkü okulun avlusunda 200 kadar 5 ve 6 yaşlarında çocuğu şarkı söylerken gördük. Çocuklar bizim Türkiye'den geldiğimizi öğrenince müthiş bir duygusal anafor yaşandı. Bizlere sarıldılar, Arapça şarkılar söylediler ve bizlerle fotoğraf çekindiler. Çocuklar bizlere karşı çok cana yakın ve sıcaktılar. "Türkiye, Türkiye" tezahüratları ile bizleri uğurladılar. O anı hiç unutamıyorum. Çocukların bize olan ülfeti, samimiyeti gerçekten muhteşemdi.

5-Filistinliler ibadetlerini rahatça yapabiliyor mu?

Mescid-i Aksa'nın tüm girişlerinde İsrail askerleri var. Mescid-i Aksa'ya girişlerde hep bir gergin hava var. Bizim gittiğimiz dönemde Mescid-i Aksa'nın içinde namaz kılmakta bir sıkıntı görmedik. Fakat belli yaş gruplarının Mescid-i Aksa'ya giriş yapmaları yasaktı. Bizim gibi diğer ülkelerden gelen insanlar Mescid-i Aksa'ya gireceklerinde İsrail askerleri pasaportları kontrol ediyorlardı. Hatta orada şöyle trajik-komik bir olaya şahit oldum. Konya grubundan bir ziyaretçiyi durdurdular. Pasaportuna baktılar. Sonra "Sen Müslüman mısın?" diye sordular. Evet deyince, Fatiha'yı oku dediler. Arkadaş da okumuştu. Askerler alaycı bir tavırla dinleyip yarıda kestiler. Sonra girmesine izin verdiler. Fakat bu bizim için sadece tuhaf ve üzücü bir olaydı. Oradaki insanlar bu tuhaflıkları kat ve katını her gün, her saat, her dakika yaşıyorlar maalesef…

6-Filistinliler nasıl abluka altına alınmış?

Filistin'in Kudüs dışındaki şehirlerinde durumlar daha vahimdi. Bazı şehirlere girişlerde çok büyük sıkıntılar oldu. Şehre girişler devasa duvarlar ile kapatılmış ve İsrail askerlerinin içinde olduğu büyük geçişlerden (turnikelerden ve x-Ray cihazlarından) sanki bir AVM'ye giriş yapar gibi girmiştik. Halkın kanalizasyon, su, elektrik v.b gibi hizmetlerden mahrum olduğunu gördük. Çocuklar çok bakımsız, fakir ve açtı. Özellikle arkadaşlardan çocuklara ikramda bulunanlar daha sonra biraz pişmanlık yaşadılar. Çünkü çocuklar o kadar dış dünyadan soyutlanmışlar ki şekere, çikolataya ulaşmak için çok sert mücadele etmişlerdi. Hatta bu ablukaya alınmış şehirlerin birinde orada tanıştığım bir arkadaşım ile Filistinli çocuklar ve İsrail askerlerinin arasında çıkan gerginlikte tam ortada kaldık. Yıllardır haberlerde izlediğim bir olaya şahitlik etmiş oldum. Filistinli çocuklar taş atarken, İsrailli askerler göz yaşartıcı gaz kullanmıştı. Biz oradan hızla uzaklaşmıştık. Onlar için sıradan bir gün, bizim içinse yürek burkan ve korkutucu bir andı…

7-Orada gördüğünüz en dikkat çekici izlenimleriniz neler?

Gazze'nin durumuna inanmamıştım. Gazze'ye 25 km uzaklıkta yaşayan bir Filistinli "Yaklaşık 20 yıldır Gazze'ye gidemiyorum." demişti. 25 yıl! Bu çağda bir şehir tamamen kapatılmış ve sanki devasa bir karantina altına alınmıştı. Gazze'ye girmek ve Gazze'den çıkmak izne bağlıydı. Mescid-i Aksa'yı tepeden gören bir konumda Polonyalı bir ekip ile karşılaşmıştım. Hristiyan bir gruptu ve yaklaşık 200 kişi vardı. Grupta bir kişi İngilizceyi iyi konuşuyordu. O grup ile yaklaşık 20 dakikalık bir sohbet yapmıştık. Onların Kudüs'e bakış açılarını çok merak ediyordum. Aldığım cevaplar beni çok da etkilememişti. Çünkü onların bakış açısı "Ne şiş yansın, ne kebap" tarzında içi boş cümlelerdi. Kudüs'te Filistinli doktorlar ile halı saha maçı yaptık. Dediğim gibi Kudüs gezisi şu ana kadar yaptığım geziler içinde en kıymetlisi, en güzeli ve en anlamlısıdır.

Zeynep KAYAPINAR 11-C

FİLİSTİN

Filistin topraklarında gün doğar,
Gazze'nin çocukları direnişe koşar.
Özgürlük özlemi kalpte çağlar,
Dayanın Müslümanlar!

Toprağında barışın kıvılcımı,
Havası cennet misali.
Geceleri yıldızlar anlatır destanı,
Kudüs'ü sokaklarında direniş izleri.

Çocuklar ölüyor, binalar harap.
Gerçek bu, değil ki serap.
Özgürlük için çırpınan bayrak,
Uyan artık, haram sana uyumak.

Yusuf Talha AYTAÇ 10/D

Elif KEÇECİLER 12/E

UMUTLAR HİÇ BİTMEZ

Bir zamanlar, Gazze'de küçük bir sahil kasabasında yaşayan Ahmed adında genç bir balıkçı vardı. Ahmed, her sabah erkenden uyanır, küçük kayığına biner ve denize açılırdı. Onun için balık tutmak, sadece geçim kaynağı değil, aynı zamanda huzur bulduğu bir meşgale idi. Denizin tuzlu havası, sabahın serinliği ve dalgaların huzurlu sesi, Ahmed'in en sevdiği şeylerdi.

Ancak Gazze'de yaşamak, her zaman kolay değildi. Şehrin sıkıntıları ve zorlukları, bazen denizin sakinliğini gölgede bırakırdı. Bombalamaların sesi, çatışmaların kargaşası ve şehrin dört bir yanındaki yıkımlar, Ahmed ve ailesini endişelendirirdi. Yine de Ahmed, her sabah denize açılmayı sürdürdü. Çünkü deniz, ona umut veriyordu.

Bir gün, Ahmed balık tutmak için denize açıldığında, kıyıdan uzakta, denizde sürüklenen bir kutu gördü. Kutuyu kayığına aldı ve dikkatlice açtı. İçinde bir mektup ve birkaç eski fotoğraf vardı. Mektup, başka bir ülkeden gelen birine aitti ve sahibini Gazze'de kaybettiği bir aile üyesine bağlayan duygusal bir mesaj içeriyordu. Fotoğraflar ise Gazze'nin eski, daha huzurlu günlerine ait anılardı.

Ahmed, mektubu okuduktan sonra derin bir hüzün hissetti, ama aynı zamanda bir sorumluluk duygusu da oluştu. Bu mektubun sahibini bulmaya karar verdi ve onu Gazze'de birine teslim edebileceğini umdu. Dönüş yolunda düşündü; belki de bu mektup, savaşın getirdiği kopukluğu biraz olsun onaracak ve insanları bir araya getirecekti.

Günlerce araştırma yaptıktan sonra, mektubun sahibinin Gazze'nin diğer ucunda yaşayan yaşlı bir adam olduğunu öğrendi. Ahmed, kayığına bindi ve mektubu teslim etmek için yola çıktı. Yol boyunca, Gazze'nin yıkık dökük sokaklarından geçti ve insanların yaşadığı zorlukları bir kez daha gördü. Ancak aynı zamanda, insanların birbirine yardım ettiğini, dayanışmanın ve umudun hâlâ yaşadığını da fark etti.

Mektubu yaşlı adama teslim ettiğinde, adamın gözleri doldu. "Bu mektubu yıllardır bekliyordum," dedi yaşlı adam. "Gazze'deki her şeyin kaybolduğunu düşündüğümde, bir şeyler hala bizi bir araya getirebiliyorsa, demek ki umut da hâlâ var."

Ahmed, yaşlı adama sarıldı ve denize geri dönmek için yola çıktı. Artık her sabah denize açıldığında, sadece balık tutmak için değil, aynı zamanda Gazze'nin kırık parçalarını bir araya getirecek umutları bulmak için de çıkıyordu. Gazze'nin zor zamanlardan geçmesine rağmen, insanların birbirine duyduğu sevgi ve umut, onun için her zaman yol gösterici oldu.

Lâedrî

YARDIM ET YÂ RAB GAZZELİ KARDEŞLERİMİZE

Kan ağlıyorsun Gazze gözümüzün önünde,
Hayrete düşürüyor sendeki teslimiyet beni,
Çoluk çocuk demeden katletti o İsrail sizi de,
Sen Gazzeli kardeşlerimize yardım et Yâ Rab.

Nerede Müslüman kardeşleriniz sizin nerede?
Gidiyor herkes kendi menfaatinin peşinde.
Allah korkusu yok katılaşmış kalplerinde,
Sen Gazzeli kardeşimize yardım et Yâ Rab.

Duyursalar seslerini 11 Aralık İnsan Hakları Günü'nde,
Müslümanlar savunsa haklarını o gariplerin de,
Haykırsalar tüm dünyaya Gazze Siyonistlerin zulmünde,
Sen Gazzeli kardeşlerimize yardım et Yâ Rab.

Mehmet Zahid KÖKCE 9-M

SUSKUNLUĞUN BEDELİNİ ÖDEYEN BÜTÜN ÇOCUKLARA

"Kudüs'te puslu bir yaz günü…" Tarih 30 Eylül 2000. Kimine güneşli bir gün için doğmuştu o gün, kimine ise kıyameti için. 12 yaşındaydı "Muhammed Durra", hiçbir çocuk ağlamamalıydı sorsan onlara. Ama o gün küçük bir çocuk, engelli babasının gölgesinde "Ölüm Korkusuyla" haykırdı. Bir baba; çocuğu için ağlayarak yalvardı ama başaramadı, koruyamadı çocuğunu o gün. Çünkü karşısındakiler onu anlayamazdı. Kalbi yoktu, merhameti yoktu, vicdanı yoktu onların. Yalnız ellerinde silahları vardı, "Medeniy et" damgalı silahları. Kanatları kırık iki güvercinin etrafını sarmıştı çakal sürüsü. Etraflarında da sadece; sessizce onları seyreden dağlar, taşlar vardı.

Bir ÇOCUK… Dağların yıkılışına şahit oldu o gün. Bir ÇOCUK… Küçücük elleriyle güneşin batışını durdurdu o gün. Büyük ellerin ve yüreklerin yapamadığını, bir çocuk başardı işte o gün. Ama o büyük eller ve yürekler, o çocuğun emanetine sahip çıkmayı da başaramadı işte DÜN ve BUGÜN… "İsrail'in sınırları neresi?", bir siyasetçi olarak sormuyorum bunu size; bir abla, bir evlat olarak soruyorum. Kaç çocuk ölmeli size göre, o çok geliştirdiğiniz biliminiz cevaplayamıyor mu? Bir Fransız basını çekmeseydi o saldırıyı, o çocuk ve babası da tıpkı diğer şehitler gibi fark edilmeyecekti. Fark edildi de ne oldu peki? Akan birkaç damla gözyaşımız yetti mi bizi o dağlardan, taşlardan ayırmaya?

Doğurabildik mi; o çakalları kaçıracak, dağların rahatını bozacak hakikat güneşini? Biz bu katliamın neresinde kaldık? Bir anne, oğlunu ve eşini kaybetti o gün. Biz bu sessiz sinemanın hangi

taşını canlandırdık? Biz ne yaptık biliyor musunuz, bekledik… Çaresizce bekleyişimizi yenemedi, "utancımız". "Suskunluğun Bedeli"ni, "Çaresizliğin Diyeti"ni; bir çocuğa ödettik, sonra da bir kâbustan uyanmış gibi hayatımıza devam ettik. O anne ve evlatlarını ise o karanlık kâbusun içinde bıraktık. Radyoda yanlışlıkla o ezgiye denk gelince de acele ile kapatıp, kâbusumuzu hatırlamamaya çalıştık. Biz bekleyelim, ancak onu başarabiliriz zaten. Ama beklerken dua etmeyi de unutmayalım ki; Güvercinlerin, güneşli günlerde kanatlarındaki kana aldırmadan uçma sesleri ile uyanalım, bir çakalın hırlaması ile değil.

"SUSKUNLUĞUN BEDELİ, ÇARESİZLİĞİN DİYETİDİR MUHAMMED; VE ŞİMDİ KUDÜS ŞAHİTTİR Kİ SEMALARIN KÜÇÜK ŞEHİDİ, NAZLI ÇİÇEĞİDİR MUHAMMED…"

Beyzanur ÇALIŞKAN 11-C

HAKLI OLAN MI YOKSA GÜÇLÜ OLAN MI?

Tabii ki haklı olan deriz ama niye güçlü olan kazanır? Çünkü bu dünyada haklı olduğun kadar güçlü olman gerek. Çünkü güçlü olanın karşısına kimse geçemez. Kime ne ki haklı olup olmadığı, sonuca bakarlar. Bu adaletli dünyada masum küçük çocuklar ölür. Söze gelince de herkes üzülür, haklı onlar derler. Konuşmaya gelince bülbüle dönen insanlar icraata gelince kediye dönerler.

Neden mi? Çünkü karşı çıktıkları an bam! Bir bomba da onların masum çocuklarına, gençlerine, yaşlılarına düşer. Acımazlar bir damla gözyaşına. Sonuç ne olur onlar kazanır, haksızlar deriz ama güçlüler der dünya. Küçücük çocuklar, masum insanlar bir dakikada yok oluyor, dersin. Gülmek için yaratılmış gözlerdeki yaşlar niye? dersin ama onlar güçlü der dünya ama aynı dünya adaletten bahseder.

Aynı ülkeler, aynı insanlar şu içi bir türlü doldurulamayan adalet kavramından bahsedip durur ve en kötüsü de haklı davasından vazgeçmedikçe güçlü onu daha çok ezer ve bizler buna susarız.

Pardon biz susmayız, biz güçlülerin karşısında susarız. O insanlar bas bas bağırır, adaletli bizler onlar bağırdıkça daha çok susarız. Niye mi? Güçlü daha çok güçlensin daha çok ezsin de şu adalet kavramının içi doldurulsun diye.

7 EKİM

7 Ekim 2023 saat 09.30 bir ses duyuldu. Bam! bir bomba sonra bir tane daha ve bir tane daha ve daha da fazlası. Yaklaşık 200 gündür binlerce bomba değil mi? Kulağa fazla geliyor, peki kulağa fazla gelen rakam mı yoksa bir şeyi yaşamak mı? Bu nasıl hissettirir insana. Kulağımıza fazla geleni yaklaşık 200 gündür insanlar yaşıyor herkes bu olayın kötü olduğunu düşünüyor değil mi? Peki niye bitmiyor? Niye kesilmiyor çığlık sesleri? Niye temizlenmiyor kan gölleri? Niye tükenmiyor bomba sesleri? Bu böyle devam mı edecek? Biz sadece üzülecek miyiz? Söylesenize tek tükenen onların gözyaşı mı olacak? Tek silinen o çocukların gülümsemesi mi olacak? Tek yok olan o insanların mutluluğu mu olacak? Bombalar bitmezken çığlıklar dinmezken tek biten onlar olacak ve biz burada güllük gülistanlık yaşarken onlar her gün çocuklarını, annelerini, babalarını toprağa mı verecek? Ne yani bir iki sesimizi çıkarıp sonra hayatımıza devam ederek vicdanımızı mı ikna edeceğiz? Onların hüzün gözyaşlarının bizim mutluluk gözyaşımız olmasına izin mi vereceğiz? Söylesenize en ufak sorunda hayatımızın mahvolduğunu düşünen biz, onların mahvolan hayatlarının hakkını nasıl ödeyeceğiz?

Esmanur DÜZGÜN 9-A

KUDÜS'E AĞIT

Bir şehrin ruhu var, yıkılmayan,

Taşın, toprağın derinliklerinde.

Her adımda tarihi akseden,

Kudüs, yasın sessiz izlerinde.

Günler geçtikçe hüzün artıyor,

Kubbet-üs Sahra'nın altın kubbesi.

O eşsiz güzellik, yürek sızlıyor,

Sessizce ağlıyor Mescid-i Aksa.

Dallar kırılmış, zeytinler solmuş,

Yakılan her ışık kayıplar içinde.

Kudüs, yıkımların gölgesinde durmuş,

Bir umut arıyor göklerde.

Sokaklar boş, insanların sesi yok,

Çatışmanın yaraları derinlerde.

Duvardan duvara yankılanan bir şok,

Kudüs, yaralı yüreklerin hafızasında.

Ah Kudüs, eski günlerini özler,

Birlik ve huzur, kaybolan miras.

Her şeyin güzelliği, geçmişte gizler,

Adalet ve barış için yakılan feryat.

Bir dua yükselir, semaya doğru,

Yüreği yanan her bir ruhtan.

Kudüs için bir umut doğar, belki,

Bir gün toparlanır her kırık yan.

Kudüs, yürekte bir sevda, bir inanç,

Her nesilde büyür, silinmez izleri.

Bu şehirde yatan bin bir hayat,

Tarihiyle ayakta, imanıyla direnir.

Lâedrî

KARANLIK...

Yalnızca siyah bir örtünün pürüzsüz safi rengini görüyorum. Kulaklarımda bir çocuk sesinin en ince tınısı. Ellerimi kulaklarıma götürüyorum, bu sesten kurtulmaya çalışıyorum ama hayır! Bu ses dışardan değil, beynimin en derininden yayılan bir uğultu. Zihnim bir anda hem bazı fikirlerin, hem de derin duyguların hücumu içinde boğuluyor. Çok sürmeden hepsi aniden açılan kapılardan tekrar zihnimi terk ediyor. Göz kapaklarımı açmak için büyük bir çaba sarf etsem de yalnız kirpiklerimi ufak bir kıpırdanıştan öteye geçiremiyorum. Tekrar sessizlik... Kendimle baş başa. Neredeyim? Nasılım? Neler oluyor? Yavaş yavaş bazı seçilir kelimeler geliyor kulağıma. "Evet evet onu getir. Durumu iyi değil. İyileşecek gibi görünmüyor. Evet bacağını kesmek zorunda kaldık." Gözlerimi az da olsa aralamayı başardım. Bulanık, puslu bir görüntü. Ayırt edilir beyaz bir ışık kaynağı var yalnızca. Aynı ses, aynı tını tekrardan. Bu ses beraberinde az da olsa kımıldamaya çalıştım. Tüm vücudum bir titremenin esiri olmuş. Bu titremeyi bütün iliklerime kadar hissediyorum. Ama bir şey eksik. Sol bacağım, bu titremeden habersiz ya da artık yerinde değil. Bu ani fark edişin ardından nasıl yattığım yerden doğruldum bilmiyorum. Şimdi her şey net. Hastane odasında bir köşede kirli çarşafın üzerinde bu karmaşayı seyrediyorum. Ne oldu? Ne oluyor? Hiçbir şey bilmiyorum. Yalnız gözlerime dolan anlamsızlıkla olup biteni izliyorum. Diğer köşeden tok bir ses yükseliyor:

-Hepimiz üzgünüz, biliyorum. Kimimiz eşini, kimimiz çocuğunu, kimimiz de annesini, babasını kaybetti ama bilmeliyiz ki bu savaşın galibi zulüm sevdalısı İsrail değil biz Müslüman Filistinliler olacaktır.

Savaş, zulüm, İsrail... Zihnimdeki aynı uğultu katlanarak artıyordu. Savaş artık yüzünü göstermişti demek. Bunca yıldır olan işgal artık eyleme dökülmüştü. İnsanların çoğunun görmediği o büyük işkence savaşla daha da büyüyecek, kan obrukları genişleyecekti demek. Bu sefer karanlık değil, hayattan bir kesit. Ailem, ben, mutlu aile tablosu ve aniden çöken bina ve hayaller... Yardım çığlıkları, eşimin, çocuklarımın. "Baba ölüyoruz." nidaları dolaşıyor zihnimde. Bu düşünceler içinde daha fazla duramadım, ailemi bulmam gerekliydi. Onlara sarılmak onların kokularını tekrar içime çekmek istedim. Bu kadar ayrılık fazlaydı, onları sağ salim karşımda görmek şu endişeyle yanan can evime su serpmek istedim. İndim yatağımdan. Tek bacağımla zar zor duvarlara tutuna tutuna dış kapıyı bulmaya çalıştım. Kimsenin beni görecek hali yoktu zaten. Benden daha ağır hastalar ve kalplerinde saklamaya çalıştıkları kaygıları vardı. Zor da olsa kendimi dışarı attım. Gördüklerim karşındaki sızıyı, yangını, içimdeki hayallerin dağılıp yok oluşunu size anlatamam. Her yer yıkık, her yer dökük. Önceden gözlerinde mutluluk, neşe olan çocukların gözlerine dahi hüzün ve korku kurulmuş. Akan gözyaşlarının kurulmasıyla gerginleşen yanaklar sarkmış. Yıkıntılar arasında bir tek sarı karanfiller

açmış, buradan çok insan gitti der gibi. Kısacası Gazze'den çoğu güzel duygu gömülmüş toprakların derinliklerine insanlarla beraber. Başımı sağa doğru çevirdiğimde biri yetişkin, ikisi çocuk kefenlerle sarılı üç cansız beden gördüm duvarın yanında. Bu görüntü karşısında üzüntüm kaça katlandı bilmiyorum. Kim bilir kimin eşiydi, kim bilir kimin çocuklarıydı bu kefen içindeki cansız bedenler. Ben tam düşüncelere dalıp gitmişken sağ taraftan bir ses çalındı kulağıma tanıdık bir kadın sesi:

-Kardeşim

-Abla, savaş çıkmış. Eşim ve çocuklarımı arıyorum. Neredeler biliyor musun?

Yazmasının ucunu tuttu ve eliyle üzüntüm kaça katlandı bilmiyorum. Kim bilir kimin eşiydi, kim bilir kimin çocuklarıydı bu kefen içindeki cansız bedenler. Ben tam düşüncelere dalıp gitmişken sağ taraftan bir ses çalındı kulağıma tanıdık bir kadın sesi:

-Kardeşim

-Abla, savaş çıkmış. Eşim ve çocuklarımı arıyorum. Neredeler biliyor musun?

Yazmasının ucunu tuttu ve eliyle ağzını kapattı. Önünde duran kefenlere bakarak ağlamaklı bir sesle devam etti:

-Başımız sağ olsun kardeşim. Sanki o an başımdan aşağı kaynar sular döküldü. Şu en fazla 20 dakika içinde olup biten, beni 20 yıl yaşlandırdı. Kefen sarılı cansız bedenlerin üzerine kapandım. Sarıldım onlara son bir defa. O şehid kokularını son bir kez içime çektim. Cennette buluşmak üzere veda ettim onlara. Bu kutlu şehitlik mertebesine ulaşmanın ne kadar güzel olduğunu düşündüm içimden. Büyük bir gürültü. Bu sefer zihnimden değil dışarıdan geliyor. Bir bombanın haykırışı ve karanlık...

Saniye BÜYÜKDALAKLI 11-D

SOLAN KİMDİ?

Gül bahçesine zorla karanfil diktiler.

Kanla sulayıp gülleri söktüler.

Solan gül müydü?

Yoksa masum Filistinliler?

Osmanlı ile köklenen belde

Ne zaman oyuncak oldu kâfirlere

Düşünen bir Ümmet-i Muhammed olsaydı

Düşmezdi bir yetim çöllere.

Gençlerin mazisi yaralı

Bugünü ölüm ile savaşta

Elinde sapan olan tek onlar değil

Bu askerler her yaşta.

Gül bahçesine zorla karanfil diktiler

Ölen çınar koruyamaz onları

Kelebeğin ömrü gibi sürüyor

Dünyadan gelen o büyük (!) çağrı

Kanla sulayıp gülleri söktüler

Kum saatindeki kumlar gibi

Fark etmeden düşen taneler gibi

Filistin'imi sömürdüler.

Solan gül müydü?

Yoksa masum Filistinliler ....

Canını tebessümle kelepçeleyen gençler

Yoksa solan biz miydik?

Kardeşkanını kola diye içenler!

Hatice Kübra KÖROĞLU 12-E

GENÇ İHH SORUMLUSU ŞERİFE HANIM İPEKÇİ İLE RÖPORTAJ

Zehra Öğmüş: Selamünaleyküm. Öncelikle bize kendinizden bahseder misiniz?

Şerife Hanım İpekçi: Aleykümselam. Kendimden bahsedeyim ismim Şerife Hanım İpekçi. Şu an Konya İHH bünyesinde Genç İHH sorumlusuyum. Burada genç kızlarımızla ilgileniyorum. Okul öncesi, ilkokul, ortaokul, lise öğrencileri ile çalışmalar yapıyoruz. Ben de bu çalışmaların genel koordinatörlüğünü yapıyorum. İlahiyat Fakültesi mezunuyum. Merkez İmam Hatip Lisesi mezunuyum.

Zeynep Kayapınar: İlk olarak İHH'nın açılımı nedir? İHH'daki göreviniz nedir? İHH ile yolunuz nasıl kesişti? Bu tür yardım kuruluşlarıyla bağlantınız var mıydı?

Şerife Hanım İpekçi: Genç İHH koordinatörüyüm. Açılımı İnsan Hak ve Hürriyetleri ve İnsani Yardım Vakfı'dır. İHH ile yolum şöyle kesişti. Lise yıllarımda aslında hep gelip gitmek istiyordum ama fırsat bulamıyordum. Lisede İyilikte Yarışan Sınıflar kumbaraları ile tanıştım.

Zeynep Kayapınar: O zaman çok eskiden beri var bu kumbaralar değil mi?

Şerife Hanım İpekçi: Yaklaşık olarak 2015-2016'dan beri var. Sonrasında ise üniversite yıllarımda buralara gelerek neler yapabileceğimi sordum. Bu şekilde tanışmış oldum. Daha öncesinde de hiçbir yardım kuruluşu ile bağlantım yoktu.

Zehra Öğmüş: Şu ana kadar pek çok farklı ülkeye yardımda bulundunuz. Farklı coğrafyalardaki yardıma ihtiyacı olan insanların ortak ve farklı yönleri nelerdir? Açıklar mısınız?

Şerife Hanım İpekçi: Şöyle söyleyebilirim zülüm dünyanın her yerinde var. Zülüm var, açlık var. Bu bazı ülkelerin jeopolitik konularla ilgili oluyor. Bazen de sömürge olmalarıyla ilgili oluyor. Bu yüzden birçok farklı ülkede birçok farklı sorunu görmüş oluyoruz. Mesela Afrika'nın bir kısımlarında susuzluk büyük bir problem iken bazı kısımlarında açlık büyük problem olabiliyor. Orta Doğu'da büyük savaşlar varken, Afrika'da kabileler arası çatışmalar olabiliyor. Bu durumda da biz o ülkenin coğrafyasına ve insanına göre neler yapılabilir buna bakıyoruz. Bu noktada ortak yönler sonucunda hareket ediyoruz. Ortak yön derken Afrika'da da Orta Doğu'da da her yerde insan olduğu için aynı

sorunlar yaşanıyor diyebilirim. Farklı yönler noktasında ise bölgeye göre farklı farklı ihtiyaçları ortaya çıkıyor.

Zeynep Kayapınar: Yurt içi ve yurt dışında birçok insana yardımda bulunuyorsunuz yardımlardaki önceliği neye göre belirliyordunuz?

Şerife Hanım İpekçi: Biz olabildiğince her yere yetişmeye çalışıyoruz. Bu noktada dünyanın birçok farklı yerinde çalışmalar yapıyoruz. Önce Filistin mi önce Türkiye mi önce Arakan mı demek yerine önce o yerin ihtiyaçlarını belirliyoruz. Tüm ülkelerin ihtiyacı var ama öncelik olarak neye ihtiyaçları var onu belirliyoruz. Zorunlu karşılanması gereken ihtiyaçlarını belirliyoruz. Örneğin Suriye'de giyinme barınma gibi temel ihtiyaçlar önemliyken, başka bir yerde barınma örneğin çadır daha temel ihtiyaç olabiliyor. Bu noktada dediğim gibi o bölgedeki aciliyeti gözetiyoruz. Mesela şu an Arnavutluk'ta herhangi bir savaş yok ama orada da yetimhanelerin kalkınması gerekiyor. Biz İHH olarak ihtiyaç sahibi ailelerin evine dikiş makinesi veriyoruz ve bu annenin çocuklarına kıyafet dikmesini ve çevresindekilere kıyafet dikerek bunu iş haline getirmesini sağlıyoruz. Bu sayede balık yemeyi değil balık tutmayı öğretmiş oluyoruz. İHH Afrika'da bir tarım okulu açtı ve tarım yapmayı öğretti. Bu sayede Afrikalar kendi yiyeceklerini kendileri yetiştiriyorlar. Kısacası Afrika mı önce Suriye mi önce Filistin mi önce demekten ziyade hepsinin önceliklerini tespit etmeye çalışıyoruz.

Zehra Öğmüş: Filistin'in Gazze'nin durumu bu kadar vahimken diğer ihtiyaç sahibi ülkelerle dengeyi nasıl sağlıyorsunuz?

Şerife Hanım İpekçi: Tabii ki bazen bazı yerler çok daha ön plana çıkıyor. Biz Filistin'de çalışmalar yaparken Suriye'deki çalışmalarımızı durdurmadık. Oralarda da ihtiyaç bitmiyor. Biz her ne kadar bu dengeyi sağlasak da bağış yapan kişilerin gönlü zaten Gazze'ye kayıyor. Sosyal medyada çok fazla gündem olduğu için insanlar direk Gazze için yardım yapmak istiyorlar. Yoğunluğu Filistin'e ve Gazze'ye vererek diğer ülkelerde çalışmalarımıza devam ediyoruz. Hiçbir ülkeyi boş bırakmamaya çalışıyoruz çünkü bizim bıraktığımız en ufak bir boşlukta misyonerler o boşluğu doldurmaya çalışıyor. Kısacası Filistin'e yoğunlaşmamız diğer ülkelerdeki çalışmalarımızı kesmedi.

Zeynep Kayapınar: İsrail'in yardımları engellemek için yaptıklarını biliyoruz. Abluka nasıl bertaraf ediliyor?

Şerife Hanım İpekçi: Refah Kapısı'nın sürekli kapalı olması gibi bir mevzu yok. Refah Kapısı'nın kapalı olduğu bilgisi yayıldı. Defaten yardımlar geçiyor ama çok sınırlı bir şekilde geçiyor. Örneğin günlük yüz tır lazımsa on tırlık yardım geçiyor. Bu algı yüzünden insanlar zaten yardım geçmiyor diye düşünüyor ve yardımlarını kesiyorlar ama aksine yardımlar geçmeye devam ediyor. Biz Gazze'deki tüccarlarla anlaşıyoruz ve bu sayede yardımların daha kolay bir şekilde geçmesini sağlıyoruz. Filistin'de savaş devam etse de ticaret sürdürülüyor. Dolayısıyla Refah Kapısı'nın hep kapalı olduğu bir durum söz konusu değil. Bu noktada, filolardan da bahsedebilirim. Daha önce Mavi Marmara

gemisi Gazze'ye gitmişti ablukayı kırmak için. Şimdi de Özgürlük Filosu için çalışmalar yapılmaya devam ediyor. İsrail'in önleme çabaları oldu ancak bu filo Gazze'ye ulaşabilirse yardımlarımızı göndermiş olacağız. Ama yardım malzemeleri dediğim gibi fazlasıyla sınırlı da olsa mutlaka giriyor Refah'tan; Özgürlük Filosu ile bizim amacımız direkt Gazze sahilinden yardımlarımızı ulaştırmak. Yardım malzemeleri büyük çaplı, gıdalar, inşaat malzemeleri, ambulanslar gibi geniş çaplı bir yardım hedefliyoruz inşallah. Bunun yanında, ablukayı kırmak için dünyada 42 farklı ülkeden aktivistlerin gelmesini bekliyoruz. Bu insanların İsrail'e yapacakları baskı bizim açımızdan da önemli, hayırla neticelenir inşallah.

Zehra Öğmüş: Gazze'nin en çok hangi yardım malzemelerine ihtiyacı var?

Şerife Hanım İpekçi: Aslında her şeye ihtiyacı var gerçekten, ama öncelikli olarak soykırım bitmeli elbette. Bunun dışında, zorlu bir kış süreci geçti ve barınmak onlar için çok çok önemli. Hemen yanında beslenme ve su tabii ki. Bunlar en öncelikli ihtiyaçlar. Bir de şöyle bir durum var, giyilebilecek beş kıyafet bir insana yetebilir, tekrar tekrar o kıyafetler giyilebilir ama beslenme ve su tüketilen bir şey ve sürekli yenilenmesi gerekiyor. Ve maalesef soykırım bitmediği için ilaçlar, tıbbi malzemeler, hastane araç-gereçleri çok çok lazım. Soykırım bittikten sonra ise her şeye ihtiyaç olacak, çünkü tekrar inşa edilmesi gereken bir şehir var. Allah'ın izniyle biz savaşın sona ereceğine inanıyoruz.

Zeynep Kayapınar: Diğer yardım kuruluşlarıyla işbirliği yapılıyor mu?

Şerife Hanım İpekçi: Tabii ki, hem Konya özelinde hem İstanbul merkezli vakfın çalışmaları özelinde bazen duyuru kısmında -çünkü yardım malzemesi ulaştırmak dışında orada bir soykırım olduğunu duyurmamız gerekiyor-farklı farklı kuruluşlarla çalışmalar yapılıyor.

Zehra Öğmüş: Şu ana kadar pek çok mazluma ulaştınız. Farklı coğrafyalarda muhtaç insanların aynı veya farklı sosyolojik problemleri nelerdir ve sizce bu problemler nasıl çözülür?

Şerife Hanım İpekçi: Genellemek çok zor olabilir belki. Ama iki farklı şeye değinilebilir. Birisi bilinçsizlik. Buna koşullu şartlanma da diyebiliriz. Bir şey yapabileceğinize inanamama, kendine güvenememe durumu. Dolayısıyla hiçbir adım atılamıyor. Bir kesim, diğer kesim ise tamamen kendinden bağımsız yani süregelen savaş sebebiyle mazlum duruma düşmüş. Ne yazık ki yapabileceği hiçbir şey yok.

Bunun çözümü de bence, savaş bölgesi için diyorum, kişilerden çok devletlerin, sivil toplum kuruluşlarının barış ışığı sağlamaları ve savaşları bitirmeleri. Zaten pek çok yardım kuruluşu, o bölgeleri tekrardan inşa etmek ve bölgeye yardımda bulunmak için hazırda bekliyor. Diğer durum için de bence eğitim çok gerekli. Eğitimin mağduriyeti büyük ölçüde bitireceğine inanıyorum.

Zeynep Kayapınar: Gazze'nin ve Filistin'in içinde bulunduğu insanlık dışı muameleyle ilgili yorumunuz nedir? Tüm Dünya insanları ve Müslümanlar bu konuda neler yapabilir? Sizce boykot işe yarıyor mu?

Şerife Hanım İPEKÇİ: Boykotla başlayabilirim. Boykot bu zamana kadar yapanın çok iyi yaptığı ama toplumun genelde inanmadığı bir şeydi. 7 Ekim bence bu noktada pek çok insanı uyandırdı. Bunun Müslümanlıkla veya farklı dinlerden olmakla alakası yok, direkt insanlığın ortak noktası oldu. Bazı markaların dünya çapında ciddi anlamda hisse kaybettiğini görüyoruz. Ben boykotun kesinlikle işe yaradığını düşünüyorum. Eskisi kadar duymasak da hâlâ şunu diyenler de var: "Ben bunu içmesem, bunu yemesem ne olacak? Tek benle olacak bir şey değil." Aslında burada mevzu zalime para kazandırmamak ama bunun yanında insanca bir duruş da sergilemek. Yani ben bunu içmeyeceğim, ben bunu yemeyeceğim, bunu destekleyen bir insanın yanında neden durayım ki demek. Maddi açıdan çok manevi bir açıyla boykota baktığımızda onu daha iyi anlamlandırabileceğimize inanıyorum. Bunun haricinde dünya insanlarının ve Müslümanların neler yapabileceği hususunda ise hâlâ bilinçlenmesi gereken insanlar olduğunu düşünüyorum. Dünya yandı, herkesin haberi oldu diyoruz ama hâlâ zulmü görmeyen kulaklarını tıkayan insanlar var. Üzerinden aylar geçmesine rağmen hâlâ farkındalık sahibi olması gereken kişiler var. Müslümanlar zaten bir şeyler yapılmasını istiyor ama somut adımlar devletler nezdinde atılmalı. İnsanlık dışı muameleyle ilgili söyleyebileceğim bir şeyse, yok artık. Yani, ne olabilir, ne diyebiliriz ki artık? En kısa zamanda bitmesini istiyoruz. Elbette Gazze bizler için apayrı, Mescidi Aksa ayrı önemli ancak dünyanın tüm coğrafyalarındaki zulümlerin en kısa zamanda bitmesi hepimizin temennisidir.

Zehra Öğmüş: İmkânı olan Müslümanlara bir çağrınız var mıdır? Yardımlarını ulaştırmak için nasıl bir yol izlesinler?

Şerife Hanım İPEKÇİ: Bazen bazı şeyleri çok göz ardı ediyoruz. “Dua Mü'min'in silahıdır.” diyorum ve dua etmek için hiç kimsenin engelinin olmadığını düşünüyorum. Herkesin duasına mazlumları katması gerekiyor. Çünkü bence bu şekilde hatırlıyoruz, unutmuyoruz. Herkesin işi var, okulu var, aile yaşantısı var ve insanlar bir şekilde bu hengameye kendini kaptırabiliyor. Bunu kendimize hatırlatabilmek için ben duanın çok kuvvetli olduğuna inanıyorum. Bu noktada da zaten kabul edileceğine inanarak dua etmemiz gerekiyor. Onun dışında, yardımlarını ulaştırmak için dünyanın farklı noktalarında pek çok STK çalışmalar yapıyor. Herkes güvendiği bir kuruluş aracılığıyla -belki Sadaka kültürümüzü de pekiştirerek- yardımlarını ulaştırabilir. İHH özelinde de, buradaki vakıf binasında makbuz keserek veya IBAN aracılığıyla yardımlarımızı gönderiyoruz.

Zeynep Kayapınar: Yardım ettiğiniz bölgeler arasında dini bir farklılık gözetiyor musunuz?

Şerife Hanım İpekçi: Hayır, baktığımızda İHH Haiti'deki depreme de yardım gönderdi; Ukrayna'daki savaşa da. Ancak baktığımızda maalesef mazlum coğrafyaların geneli Müslümanlardan oluşuyor. Filistin, Yemen, Libya, Suriye, Arakan ve daha nicesi... İnşallah Dünya’nın her bölgesinde yapılan bu zulümler biter.

Zehra Öğmüş: Bizi kabul ettiğiniz ve sorularımızı cevapladığınız için teşekkür ederiz.

GAZZE

Gazze' de gökyüzü ağlar, yıldızlar sisli

Her evde bomba, her gözde ıslak izi

Çığlık çığlığa Filistin akşamları

Zulüm sarmış dört bir yanı

Gazze'nin sokaklarında yankılanır feryatlar

Her bir nefeste endişe, her adımda yaralar

Her sabah umut, her gece dua

Gazze seslenir, dünya duya!

Elif Ecrin TAŞAR 9-A

YAHUDİLERİN, HRİSTIYANLARIN VE ÜSLÜMANLARIN GÖZÜNDEN KUDÜS

Bismillahirrahmanirrahim (Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla)

Geçmişten günümüze birçok medeniyete ev sahipliği yapan aynı zamanda peygamberler yurdu olan Kudüs, jeopolitik ve dini açıdan Yahudiler, Hristiyanlar ve Müslümanlar için ayrı bir öneme sahiptir. Yahudiler, Hristiyanlar ve Müslümanlar Kudüs'ü:Mukaddes şehir, Kutsal kent, Rabbin şehri, barış ve esenlikler yurdu, Beytü'l-makdis, İliya gibi isimler ile ifade etmektedir. Yahudiler, Hristiyanlar ve Müslümanlar için Kudüs bereketli ve sahiplenilmesi gereken kutsal bir yer olmakla birlikte Yahudiler, Hristiyanlar ve Müslümanlar için önemli bir yer tutar. Bu üç dinin gözünden Kudüs, onlar için ne anlam ifade ediyor bir bakalım.

YAHUDİLERİN GÖZÜNDEN

Kudüs ya da Yahudi kutsal metinlerinde geçen adıyla "Yeruşalim" Yahudiler için kutsal bir şehirdir. Mezmurlarda 'RabbinTahtı' , 'Adalet Yurdu', 'Kutsiyet Dağı', yüksekliği güzel ,bütün yerin sevinci ,güzelliğin kemali olarak adlandırılmaktadır. Yahudiler için Kudüs, Tanrıyla buluşmanın başlayacağı yer ve Yahudilerin ebedi kıblesidir. Aynı zamanda Yahudilere göre Kudüs, yeryüzünün en kutsal alanı ve hac yapılabilecek tek yer kabul edilmektedir. Yahudiler sadece bu şehre dönerek dua etmektedirler. Bununla birlikte Yahudiler Mehdi'nin Kudüs'e geleceğine inanmaktadırlar. Hz. Davut Siyon Kalesi'ni, Yevuslulardan alıp Birleşik İsrail Krallığı'nın başkenti yapması ve Ahit sandığını buraya getirmesiyle Yahudiler Kudüs'ü bir krallık ve ibadet merkezi olarak görmeye başladılar. Şehrin kutsiyet kazanması Hz. Süleyman döneminde gerçekleşmiştir. Yahudiler için Kudüs'ün önemini gösteren davranışlarından birkaç tanesine bakalım. Penah ve Yam Kipur bayramlarında dile getirdikleri 'Gelecek sene Kudüs'te' temennisi. Diğer bir sözünde: "Ey Kudüs, seni unutursam sağ elim kurusun. Seni hatırlamaz, Kudüs'ü en büyük sevincimden üstün tutmazsam dilim damağıma yapışsın." sözleriyle Kudüs'ün onlar için ne anlam ifade ettiğini anlayabiliriz. Bununla birlikte Kudüs'e ve etrafına verdikleri önemi dualarını, adaklarını bile yaparken daima yönlerini

Kudüs'e dönerek gerçekleştirmelerinden anlayabiliriz. Yahudiler için Kudüs milliyetçiliği de temsil etmektedir. Bu milliyetçilik hareketinin adı "Siyonizm"dir. Yahudilere göre Tanrı, Kudüs topraklarını Hz. İbrahim'e ve onun soyundan gelenlere ayırmıştır. Bu sayede Tanrı'nın hem bu toprakları hem de kendi ırklarını üstün ve bereketli kıldığına inanmışlardır. Bu inanış öyle bir hal almıştır ki Kudüssüz Yahudi,Yahudisiz Kudüs olmaz düşüncesini savunmuşlardır. Kendilerinden başka ırk ve dinden olanların Kudüs'te bulunmasını istememişlerdir.

HRİSTİYANLARIN GÖZÜNDEN KUDÜS

Hristiyanlar için Kudüs'ün kutsal bir mekan haline gelmesi Hz. İsa'nın vefatından asırlar sonra gerçekleşmiştir. Hristiyanlık için Kudüs'ün kutsiyet kazanmasındaki etmenlerden biri, İsa Mesih'in bu şehirde çarmıha gerilmesi ve ölümden sonra tekrar bu şehirde dirileceği düşüncesidir. Hristiyanlar için Kudüs; günahtan kurtuluşun gerçekleştiği yer, yaratılmış dünyanın merkezi, İsa Mesih'in tüm yaşantısının geçtiği, Hristiyan düşüncesinin oluşumunda etkili olan bir şehir olmuştur. Matta İncil'inde "Kutsal Kent" olarak geçen bu yer, Ortodoks Hristiyanlar tarafından" Bütün Hristiyan dünyasının anası" olarak kabul edilmektedir. Kutsal ruhun, Pentekost günü havarilerin üzerine Kudüs'te indiğine ve İncil'in dünyanın dört bir tarafına bu şehirden yayıldığına inanılmaktadır. Hristiyanlara göre Hz. İsa'nın mezarı olduğuna inanılan Kıyamet Kilisesi diğer bir adıyla Kutsal Kabir Kilisesi en kutsal mekanlardan biri olarak görülmektedir. Hz. İsa'nın çarmıha gerildiği Golgota Tepesi dünyanın merkezi olarak kabul edilmektedir. Dünyadaki bütün kilise yüzlerinin Kudüs'e dönük olması ve her kilisedeki sunağın Hristiyan cemaatini, Kudüs'teki Kutsal Kabir Kilisesine bağlanıldığına inanılması Kudüs'ün Hristiyanlar için ne kadar önemli olduğunu ortaya koyar. Aynı zamanda Kudüs'e sadakat Hz.İsa'nın beşeriyetine sadakatin bir ifadesi olarak görülmektedir.

MÜSLÜMANLARIN GÖZÜNDEN KUDÜS

Müslümanlar açısından da kutsal bir şehir olan Kudüs'ün Kuran-ı Kerim'de ismi doğrudan zikredilmemektedir. Ancak bazı ayetlerde Kudüs'ün bereketli ve mukaddes topraklar (Arz-ı Mukaddese) olduğuna işaret edilmektedir. İsra suresinde ve hadisi şeriflerde Mescid-i Aksa'dan bahsedilmektedir. "Geceleyin kulunu Mescid-i Haram'dan çevresini bereketli kıldığımız Mescid-i Aksa'ya yürüten Allah eksikliklerden uzaktır."(İsra suresi 17-1) Resulullah (sav) şöyle buyurmuştur: Ancak şu üç mescidi(sevap elde etmek amacıyla ziyaret için diğer bir ifadeyle ibadet etmek için) yolculuğa çıkılabilir: Mescid-i Haram'a,Mescid-i Nebevi'ye ve Mescid-i Aksa'ya. Genellikle peygamberimizden rivayet edilen hadisi şeriflerde Mescid-i Aksa yerine Beytülmakdis ismi kullanılmaktadır. Kudüs, Müslümanların ilk kıblesi ve yeryüzünde inşa edilmiş ikinci mescittir. Peygamberler yurdudur. Kudüs, Mekke ve Medine'den sonra Müslümanlar için kutsal kabul edilen üçüncü şehirdir. İsra ve Miraç olayları burada gerçekleşmiştir. Kudüs Müslümanlar için mahşer ve diriliş yeridir.

Genel bilgiler kapsamında bu üç semavi dinin Kudüs'e neden bu kadar önem verdiklerini ve emellerinin ne olduğunu araştırdığım kadarıyla sizlere sundum. Yazımı şu sözlerle sonlandıracağım: İçinde hissedemiyorsa en derin yaraları hissedemiyorsa ağlayan bir çocuğun, ölen bir annenin acısını hissedemiyorsa onca zulmün onca kansızlığın onca vahşetin acısını buna insan mı denir? Yitip gitmiş olan manamızı,yitip gitmiş olan insanlığımızı sorgulamadıktan sonra buna yaşamak mı denir?..İnsan vicdanlı,merhametli olduğu zaman insandır. İnsan nerden geldiğini ve nereye gideceğini bildiği zaman insandır. İnsan özüne döndü mü insandır. Bizler manamızı, özümüzü unuttuk…Yahudi, Kuran'daki Yahudi, Müslüman Kuran'daki Müslüman değil. Ne zamanki biz Kuran'daki Müslümanlardan oluruz. İşte o zaman Mescid-i Aksa biz Müslümanların olacak inşallah...

Fatma Zehra YILDIZ-10B

KAYNAKÇA

Beyza KAYAGİL, Yahudilik, Hristiyanlık Ve İslamiyete Göre Kudüs.İhtisas Akademi

Melikenur BACANLI, Üç Din Açısından Kudüs, #Aksahalkaları Projesi

Eldar HASANOĞLU, Hristiyanlığa Göre Kudüs

TOZPEMBE VE SİYAH

İsrail'in üzerimize bir kara bulut gibi çöktüğü güne kadar tozpembeydi benim her şeyim. Elbiselerim, oyuncaklarım, tokalarım, hayatım, hayallerim…

Hayallerim vardı gerçekleşmeyi bekleyen. Hepsi birbirinden güzeldi. Tabii gerçekleşebilseydi. Benim tozpembemi onların zifiri siyahı yutmasaydı. Oyuncaklarım tozpembesini kaybedip kırmızıya bulanmasaydı. Sığınabileceğim bir evim bir ailem kalmış olsaydı.

Tek kalmıştım tozpembesini kaybeden bu dünyada. Yarım kalmıştım. Hiçbir zaman da tam olamayacaktım. Her şey artık benim için zifiri bir siyahtan ibaret olacaktı. İsterdim her şey tekrar tozpembeye dönsün. Ama siyah tozpembeden baskındı. Ve siyah acımazdı. Acıtırdı. Şüphesiz ki ALLAH'ın şu ayetleri olmasaydı: "Biz kitapta İsrail oğullarına şu hükmü de bildirdik: 'Siz ülkede iki defa fesat çıkaracak ve açık zorbalıklar yapacaksınız. Onlardan birincisinin vâdesi geldiğinde, kuvvet ve şiddet sahibi olan kullarımızı sizin üzerinize musallat ederiz. Onlar sizi yakalayabilmek için evlerin aralarına bile girerek her tarafı didik didik edip araştırırlar. Bu yerine getirilmesi gereken bir sözdür." (İsra Suresi, 17/4-5). Her şeye rağmen inanıyordum. Bu ayetler tozpembeden baskın olan siyahı yenecekti. Bu sefer kazanan siyah değil tozpembe olacaktı. Ancak bu zaferin bir de kaybedenleri olacaktı. Hem kazananlardan hem de kaybedenlerden… Bizim kaybedenlerimiz de siyahta boğulup gidecek olanlardı. Onlar tozpembenin hayalini kurarken siyah tüm acımasızlığıyla onları zifiri karanlığına çekip yutacaktı. İşte o zaman bazılarımız için tozpembenin bir anlamı kalmayacaktı. En çok da tozpembenin hayalini kurduğu halde ulaşamayanlar için…

Ennur İşleyen Hazırlık-B

İÇİMİZDEKİ KUDÜS

Düşünüyordu... Hayatta tek sahip olduğu düşünmek, düşüncelerini paylaşmak ve daha fazla düşünmekti. Çoğu zaman düşünceleriyle tartışıyordu. Kendini haklı bulmuyordu. Bulmuyordu ama yine de yaşantısını şekillendirmiyordu. Peki nedeni neydi bu zulmün? Hakikate düşünerek ulaşabilse de hissi mümkün değildi. O elinde küçük bir mumla karanlık odada kendi gülünü bulabilmişti ama ona dokunamıyordu.

Bu yardıma muhtaç gence bir gün, onun yaralarına merhem olacak bir haber geldi. Hz. Lut'un, Hz. İbrahim'in tebliğ şehri olan, Hz. Musa ve Hz. Davud'un kabrine sahiplik yapan ve daha nice peygamberin izlerini taşıyan mübarek şehir Kudüs'e gidebilecekti. Daha öncesinden yüreğinde Mescid-i Aksa aşkı yoktu. Olayı kavrayamadı. Biraz da afalladı. İlk karşılaştığı şey küçük Firavunlar, Nemrutlar ya da Şeddadlardı. Sadece isim ve zaman değişiyordu, zihniyet ise hep aynıydı. Küçük beyinleri, basit kodlamalarla işlenmiş zavallı insanlar. Genç, bunun bilincindeydi ve onları asla umursamıyordu. Tek düşündüğü Mescidi Aksa'nın ruhuyla, onun kubbesi altında cuma namazında Rabb'ine kavuşmaktı. Bu büyük bir şeydi, mühimdi. Çoğu Müslümana nasip olamayacak bir olayı yaşayacaktı aslında. Bunu düşündükçe hisleri değişiyordu. Gülüne dokunabilmesine az kalmıştı belki de kim bilir? Peygamberimizin (s.a.s) miraca yükseldiği yerdeydi. Orada Rabbine ibadet edecekti. Abdestini aldı, beyninden akıp tüm vücudunu sarmaşık gibi sarmalayan, hareket etmesini engelleyen manevi kirlerden kurtuldu. Sağ ayağıyla girdi mübarek mescide, tekbirini aldı ve dünyevi olan her şeyi arkasında bırakarak yaratıcısıyla buluştu. O'ndan gelmişti ve yine O'na dönecekti. O halde kalbine yerleştirilen bir miktar sevgiyi ne diye fani şeyler için harcıyordu? Neden Rabbi'nin gözüne koyduğu yaşı Rabbi için feda etmiyordu? Ölümlü dünyanın ölümlü dertleri için değer miydi ki onca yara, onca çaba? Bilemiyordu, kafası karışıyordu. İmamın okuyuşu kalbini sızlatıyordu. Sanki her bir ayet kalbinin atmasını sağlayan bir damla kandı. İmam okudukça daha rahat nefes alıyor, adeta sahte dünyanın sahte görkeminden uzaklaşıyor, gerçek dünyaya yaklaştıkça gözleri kamaşıyordu. Gözlerindeki deniz, damla damla yanağından süzülüyordu. Şimdi dokunabilmişti gülüne. Daha önce hiç dokunmadığı gülün hissiyatına, daha önce hiç koklamadığı gülün kokusuna hasret kalmıştı. Ne hoştu insanın gülüne dokunabilmesi, secde ederken dünyayı unutması. Peki yeterli miydi tüm bunlar? Kudüs sadece bunlardan mı ibaretti? Şüphesiz ki hayır. Orada Müslüman kardeşlerini de gördü. Hepsiyle sohbet etmek istiyordu çünkü tanıştığı her iyi insan kalbindeki açacak yeni bir çiçek tohumuydu. Fakat o çiçek tohumlarını esir ediyor, işkenceyle şiddetle o tohumların filizlenmesini istemiyorlardı. Kalbindeki bahçenin

çiçeklenmesini engelliyorlardı. Bu duruma karşı onların elinde ise sadece taşları vardı. Şeytan taşlar misali katilleri taşlıyorlardı. Belki maddiyatları onlar kadar güçlü değildi fakat manevi güçleri sonsuzdu.

Genç buna şahit olduktan sonra omuzlarına biraz daha yük yükledi. Ben de elime bir taş almalıyım, diye düşündü. Her şeye rağmen Kudüs çok güzeldi. Evet, orada zulüm vardı lakin İslam da vardı ve İslam bütün kötülükleri yok ederdi.

Ayşe Tuğçe Yanbaş 11-D

BOYKOT BİZİM İÇİN NE ANLAM İFADE EDİYOR?

Boykot şu markayı alıp bu markayı almamak ya da vicdan rahatlatmak için boykot markalarından bir kısmını alıp bir kısmını almamak değildir. Boykot, şu an elimizden gelen önemli şeylerden bir tanesi. Cihat gibi zor değil ama zalime karşı bir silahımız, mermimiz, duruşumuzdur. Boykot, elimize kardeşkanı bulaştırmamaktır. Dolaylı yoldan katil olmamaktır. Kardeşlerimizin yanında olmak, davamız için adım atmaktır. Zalimlerin silahına mermi olmamaktır. Zulme karşı bir duruştur. Aç veya susuz kalsak dahi duruşumuzdan taviz vermemektir. Haramların 1, helallerin 100 olduğu gibi boykot markalarının dışında da birçok seçeneğimiz var. Bu sizin seçiminiz. Bu zulüm sadece Müslümanların değil vicdanı olan insanların da karşı durması gereken bir KATLİAMDIR.

Sen Müslüman! Gazze'de binlerce insan ölürken boykot ürünlerini almaya devam mı edeceksin?

Tarafını seç! Çünkü tarafsızlık sadece fikirsizlere özgüdür.

Rahime Azra YALÇIN 11-C

Nestlé
CRUNCH
cerezZa
DANONE
Danette
DANONE
Doritos
FALIM
First
HELLMANN'S
Kellogg's
kent
Nestlé
KitKat
Knorr
Krispy Kreme
DOUGHNUTS
Krispy Kreme
DOUGHNUTS
FUND
RAISING
m&m's
Mars
Milka
MilkyWay
Missbon
Nestlé
Nesquik
Olips
OREO
POLO
Pringles

Old Spice
Oral-B
Orkid
head & shoulders
PANTENE
PRO-V
Rexona
Signal
simple.
Sudocrem
EXPERT
syoss
taft
Vaseline
Intensive Care
ALGIDA
MAGNUM
Cornetto
CARTE D'OR
Becel
BOUNTY
Calvé
Cheetos

GARNIER	Gillette	Gillette for Women Venus
Schwarzkopf PROFESSIONAL	Schwarzkopf GLISS HAIR REPAIR	Schwarzkopf Palette
Herbal essences	ipana	LA ROCHE-POSAY LABORATOIRE DERMATOLOGIQUE
L'ORÉAL PROFESSIONNEL	LUX	MAYBELLINE NEW YORK

Veet	VICHY LABORATOIRES	VICKS
PURE LINE	Airwick	BRAUN
durex	Scholl	TONI&GUY HAIRDRESSING
Neutrogena	LISTERINE	LE PETIT MARSEILLAIS

MONSTER ENERGY	NESCAFÉ	NESPRESSO
Nestlé PURE LIFE	PEPSI	SIRMA
TANG	Tropicana	YEDİGÜN
alpro	evian Natural Spring Water	S.PELLEGRINO

Nestlé	DAMAK • ERİKLİ • KİTKAT • NESCAFE • POLO Nesquik • CRUNCH • SMA DEVAM SÜTLERİ NESPRESSO
pepsi	DORİTOS • FRUKO • LAY'S • LIPTON • 7UP RUFFLES • TROPICANA • YEDİGÜN • ÇEREZZA CHEETOS • PEPSI • ROCCO
Coca-Cola	CAPPY • DAMLA • DOĞADAN • FANTA FUSE • TEASPRITE • MONSTER • POWERADE
Unilever	ALGİDA • CİF • DOMESTOS • DOVE • OMO REXONA • SIGNAL • VASELİNE • AXE • CALVE CARTE DORE • CLEAR • PURE LINE • KNORR MAX DONDURMA • MAGNUM • ELİDOR CORNETTO • RİNSO • SİMPLE • YUMOŞ TONI & GUY
P&G Procter & Gamble	ALO • ARIEL • FAIRY • GILLETTE • PRIMA HEAD & SHOULDERS • VICKS • IPANA BRAUN • FEBREZE • HERBAL ESSENCE ORAL B • PANTENE • GILLETTE VENUS ORKID

AXE

BIOTHERM

CLEAR

ELİDOR

MESCİDİ-İ AKSA DEYİNCE AKLINIZA GELEN ÜÇ KELİME NEDİR?

KONYA HALKINA SORDUK

Bir hemşire:
- Hamas
- Kassam
- Akif İnan

Bir eczacı:
- İsra ve Miraç
- 3. Harem
- İşgal

Bir bilgisayar mühendisi:
- İlk kıble
- Zeytin ağaçları
- İsra ve Miraç

Bir ilkokul öğrencisi:
- Karpuz
- Ebu Ubeyde
- Kassam Tugayları

Bir ortaokul öğrencisi:
- Nureddin Zengi
- Birlik
- Özgürlük

Bir ev hanımı:
- İlk Kıblemiz
- Kanayan yaramız
- İçimizdeki hüzün

Bir Arapça öğretmeni:
- İlk kıble
- Miraç
- Peygamberler şehri

Bir ortaokul öğrencisi:
- Sarı kubbe
- Kudüs'ün üstten bakışı
- Hilal

Bir lise öğrencisi:
- İslam'ın ilk kıblesi
- Kediler
- Sarı kubbe

Bir öğrenci:
- Bomba
- Uçak
- Bebek

Bir genç kız:
- Yakarış
- Kaybediş
- Yalvarış

MESCİD-İ AKSA DEYİNCE AKLINIZA GELEN ÜÇ KELİME NEDİR?

ÖĞRENCİLERE SORDUK

- Çocuk
- İnsanlığın bitişi
- Bomba

- Zulüm
- İman
- Çocuklar

- Şehadet
- Cihat
- Kassam

- Peygamberimiz
- İlk ibadet yeri
- Özgürlük

- Özgürlük
- İnanç
- İlk kıble

- Zulüm
- Bomba
- Mazlum

- Ebu Ubeyde
- Soykırım
- Siyonizm

- Mescid-i Aksa'nın kapıları
- Kanuni Sultan Süleyman
- Selahattin Eyyubi

- Selahattin Eyyubi
- Kubbetu's Sahra
- İsrail

- Mazlumlar
- İsra
- Siyonist/Siyonizm

- Yeniden doğuş
- Direniş
- Çınar

- Zulüm
- Göz yumma
- Yahudi'nin Yahudi ye karşı oluşu

- Körlük
- İnsanlık dışı
- 3 maymun

- Öz
- Gür
- Lük

- Zulüm
- Eziyet
- Umut

- Acı
- Huzur
- Teslimiyet

- Miraç
- Anahtar
- Çocuk

- İsrail
- Bomba
- Yahudi

- Kutsallık (mescit)
- Miraç
- Peygamberimiz

- Mezarlar
- Zeytin
- Karpuz

- İslam
- Dava
- Dayanışma

- Namaz
- Müslümanlık
- İslam'ın merkezi

- Kutsal Topraklar
- Ahit sandığı
- Beytulmakdis

- Zulüm
- Zafer
- Mazlum

- Gazze'deki çocuklar
- İsrail
- Boykot

- Özgürlük
- Zulüm
- Başka aklıma gelmiyor.

- Vefa
- Çocuklar
- Bilmiyorum

- Bağımsızlık
- Zulüm
- Boykot

- İslam
- Müslümanlık
- Savaş

- Peygamberler
- İslam
- Aklıma bir şey gelmiyor şu an

- Kur'an'ı Kerim
- Hz. Davud
- Acı

- Kudüs
- Filistin
- Yeşil Kubbe (sarı kubbe)

- Kıblemiz
- İsrail
- Savaş

- Dava
- İman
- Şehadet

- Çocuklar
- Huzur
- Birlik

- Özgürlük
- Direniş
- Kutsal

- Direniş
- Özgür
- Bilemiyorum

- Direniş
- Mücadele
- Müslümanların birliği, birlik olması gerektiği

- Filistin
- Soykırım
- Açlık

- Müslüman
- Savaş
- Zeytin ağacı

- Kudüs
- Gazze
- Kutsal şehir

- İsrail
- İşgal
- Hz. Süleyman

- Zulüm
- İlk kıble
- Dinlerin birleştiği nokta

- Selahattin Eyyubi
- Hz İsa
- Kıble mescidi

- Bereket
- Ribat
- Dinlerin kesişim noktası

- İlk kıble
- Isra ve Miraç
- Selahattin Eyyubi

- Kudüs
- Mescidi aksa
- Filistin

- Dinler
- İnsanlık
- Kubbe

- Kubbetus Sahra
- Kutsal Topraklar
- Kanuni Sultan Süleyman

- İnsanlık
- Kan
- Su

- İlk kıble
- Karpuz
- Baskı

- Isra ve Miraç
- Haksızlık
- Allah sevgisi (şehadet)

- Kutsal topraklar
- Süleyman Mabedi
- Hz. İsa

- Karpuz
- Hasan el Benna
- Kefiye

- İslam
- Savaş
- Ebu Ubeyde

- Kan
- Yetim
- Sabır

- Vahşet
- İsrail
- Soykırım

- Şehit
- İnanç
- Ahit sandığı

- Boykot
- İsrail
- Siyonist devlet

- El kassam tugayları
- Mavi Marmara
- Soykırım

- Zeytin ağaçları
- İlk kıble
- Isra ve Miraç

- Yeşil
- Altın
- Boykot

- Yeşil
- Altın
- Kuş

- Kudüs
- Din İslam
- Huzur

- Ebu Ubeyde
- Ebu Ubeyde
- Ebu Ubeyde

- Mücadele
- Vicdan
- Mazlum

- Isra suresi
- La havle ve la guvvete illa billah
- Şehit

- Bayrak (Filistin bayrağı)
- Harita (Filistin'in haritası o bölge)
- Karpuz

- Özgürlük
- Savaş
- Kuş

- Direniş
- İslam
- Kubbetu's Sahra

- Mücadele
- Sabır
- Yeniden doğuş

- Çocuklar
- Yüksek ses
- Kan

- Savaş
- Çocuklar
- Zulüm

- Katliam
- Direniş
- İman

- Zulüm
- Peygamber
- Ziyaret

- Zulüm
- İman
- Çocuklar

- Kutsal
- İslam
- Kudüs

- Kutsal yer
- Müslümanlık
- Hazine

- Acı
- Hüzün
- Emanet

- Gazze
- İsrail
- Yahudi

- Filistin
- Özgürlük
- Açlık

- Yeşil
- Cami
- İbadet

- Kutsal hazine
- Cami
- Kudüs

- Savaş
- Kubbe
- Sarı

- İlk kıble
- Özgürlük
- Kubbetu's sahra

- Zulüm
- Barış
- Hürriyet

- Kanuni Sultan Süleyman
- Çini
- Hz. Ömer'in Fethi

- Miraç
- Çocuklar
- Anahtar

- Savaş
- Zulüm
- Filistin

- İman
- Savaş
- Kudüs

- Savaş
- Filistin
- Hüzün

- Zulüm
- Çocuk
- Ölüm

- Gerçek Özgürlük
- Kudüs
- Sınav

- Ahiret
- Kudüs
- Zulüm

- Cami
- Güzellik
- Savaş

- Çini
- Cihat
- TİKA

TİKA *Kudüs'ü restore eden yardım kuruluşudur.

- Ömer mescidi
- Dava
- Mücadele

- Nuri Pakdil
- Kubbetu's sahra
- Filistin

- Yeşil
- Esaret
- Mahzun

- Kudüs
- Zeytin
- Beyaz güvercin

- Hanzala
- Özgürlük
- 144 dönüm

- Zulüm
- Kan
- Soykırım

- Direniş
- Cihat
- Birlik

- Savaş
- Ölüm
- İslam

- Yasaklanan giriş
- Özlemek
- Güzel Manzara

- Savaş
- Kan
- Aile

- Miraç
- İlk kıble
- Kudüs

- Zulüm
- Selahaddin Eyyubi
- İman

- Kefiye
- Nebi Geçidi
- Zeytin

- Kudüs
- Bayrak
- Özgürlük

- Namaz
- Mescit

- Soykırım
- Cesaret
- Teslimiyet

- Mabet
- İlk kıble
- Kutsal belde

- Filistin
- Soykırım
- Özgürlük

MESCİD-İ AKSA DEYİNCE AKLINIZA GELEN ÜÇ KELİME NEDİR?

HOCALARIMIZA SORDUK

- Emanet
- İslam
- Zulüm

- İlk kıblemiz
- Siyonistlerin işgali
- Uyuyan Müslümanlar

- Özgürlük
- Direniş
- Sabır

- Acı
- Huzur
- Teslimiyet

- Ebu Ubeyde
- Soykırım
- Siyonizm

- Kutsal
- Borç (koruma borcu)
- Samimiyet

- Bilinç
- Şehadet
- Anne (Furkan Doğan'dan)

- Ruh
- Kafa tutma
- Cihat

- İnanç-iman
- Sabır-sebat
- Mücadele

- Peygamberler toprağı
- Göğe açılan kapı
- Dünya barışı

- Miraç
- Yahudi
- Selahaddin

- Vahşet
- Kan
- Gözyaşı

- Savaş
- Mücadele
- İman

- Kudüs
- Çocuk katliamı
- Gazze

- Esaret
- Esaret
- Esaret

- Kubbetu's Sahra
- Müslümanların onuru
- Şeref

- Filistin
- İsra
- İlk kıble

- Bereket
- Huzur
- Mübarek

- Zulüm
- Gözyaşı
- Acı

- Miraç
- Kubbetüs sahra
- Kutsal Belde

- Hz.Ömer
- Selahaddin Eyyubi
- İşgal

- Kudüs bilmeyen için hiçbir şey bilen için her şey

- Tevhid
- Zulüm
- Zalim
- Mazlum

Fatma Nur IŞIK 11-A

Sıdıka Şüheda BOZLAK 11-C

Sude BİRER 11-A

GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE KUDÜS VE MESCİD-İ AKSA

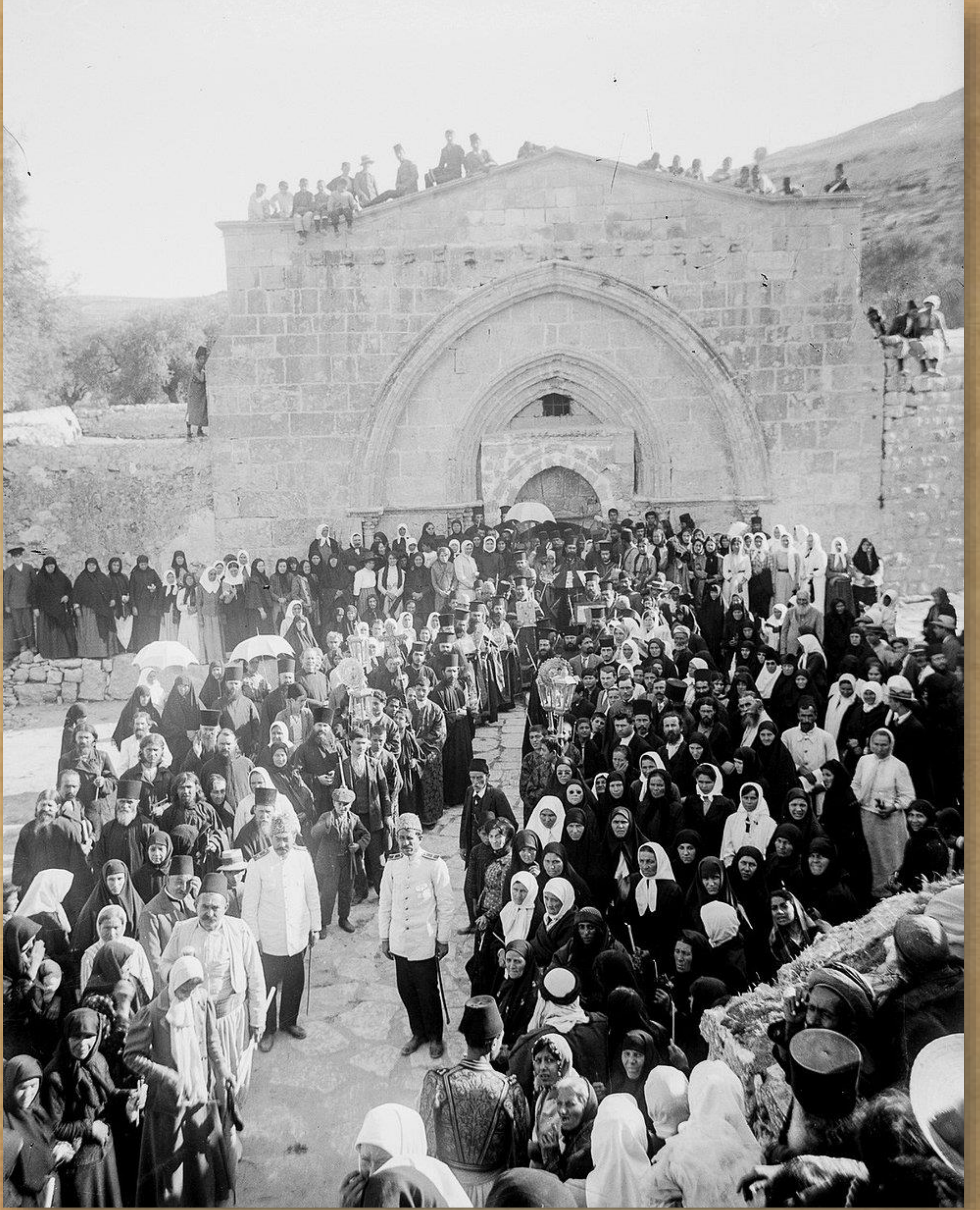

Bonfils

RAND NEW HOTEL

AMERICAN COLONY
JERUSALEM

HÜZÜN VE SÜRURUN KOALİSYONU: HAYAT

Uzman Öğretmen/Abdulkerim AYHAN

(Bu Deneme Yazısı Tüm Depremzede Kardeşlerimize ithaf edilmiştir.)

Miladi takvim 5 Şubat 2023'ü gösteriyordu. O sabah Güneş Hak'tan aldığı emir gereği ezelden beri yaptığı işini tekrarlıyor; saat, dakika, saniye sektirmeksizin Toros Dağları'nın ufkundan Kahramanmaraş, Hatay, Adıyaman, Malatya diyarlarına tülüğ ediyordu. O gün, kâinat dediğimiz akıl almaz büyüklükteki bu âlem de vazifesi icabı dönmeye devam ediyordu.

O'nun için büyüklüğü iğne ucu kadar yer tutmayan "Dünya" adlı gezegen; üzerinde taşıdığı 8 milyara yakın insanla birlikte okyanusları, çölleri, ovaları, dağları, ormanları, bozkırları omuzlayarak bu devarana katılıyordu. Gönül ehli insanların bazen "yalan", bazen "edna", bazen "gölge", bazen de "tarla" olarak vasfettikleri bu küçük gezegen, insanın yurdu olduğu için âlemdeki en kıymetli mekândı. Bu küçük gezegenin üzerinde yaşayan iki yüze yakın devletten biri de Türkiye idi.

Diğer adı Anadolu olan bu ülkenin insanları; tarihinde Haçlı, Moğol, Rus, saldırıları ile boğuşmuş; yakın tarihinde ise Balkan Bozgunlarını, Kafkas Yenilgilerini yaşamıştı. Cihan Harbi'nde büyük toprak kayıplarına uğramıştı. Kurtuluş Savaşı'nda fazlaca can, mal ve servet kaybeden Anadolu; son yıllarında ise kuraklık, göçler ve batı destekli terör ile mücadele etmekteydi.

Türkiye'nin etrafı ABD ve müttefiklerinin çirkin emelleri, doymak bilmeyen hırsları sebebi ile adeta yangın yerine dönmüştü. İsrail-Filistin ve Rusya-Ukrayna savaşları; Libya, Afganistan, Bosna, Suriye, Irak yıkımları; bölgeyi ve bölge insanını içinden çıkılmaz bir sosyal bataklığa, onulmaz bir siyasi istikrarsızlığa, çaresiz bir ekonomik bunalıma itmişti. Çıkarılan iç savaşlar ise tüm bölgeyi yaşanmaz hale getirmişti. Bu sırada tüm dünyayı etkileyen pandemi/salgın Türkiye'ye de ağır bir darbe vurmuştu. Bu görünen yıkımların yanında internet ve onun türevleri olan sosyal medya, tüm dünya gibi bizim insanımızı da manevi ve kültürel bir buhrana itmişti. Tüm dünya gençliği gibi bizim gençliğimiz de kendisini hayata bağlayan tarih halatından, mazi ipinden, gelenek kulpundan mahrum

bırakıldığından “başı kesilmiş tavuk” misali çırpınıp duruyordu. Bilgiye ve habere ulaşmayı çok kolaylaştıran internet; çoğu yalan yanlış, sapkın, temelsiz, geçersiz bilgilerle tüm dünya ile beraber bizim insanımızı da kadim değerlerden ve fıtri davranışlardan cüda bırakıyordu.

Şubat 2023 tarihinde dünyada ve Türkiye’de umumi ahval böyle idi. Miladi Takvim 6 Şubat 2023'ü gösterirken cihanın küçük bir üyesi olan dünya misafirhanesinin “Türkiye” adlı odasında çok büyük bir deprem oldu. Bu zelzeleye büyüklüğünden dolayı “Asrın Depremi” denildi.

Yarın Görüşürüz İnşallah!

Depremden birkaç gün önce ve zelzele gecesi hayat rutin akışında devam ediyordu. Kahramanmaraş’ta 90 yaşına gelmiş Ahmet Dede, 15 yıldır yatağa mahkûm yaşıyordu. Yemeğini kendi yiyemiyor, ihtiyaçlarını kendi gideremiyordu. Ahmet Dede her gün “Allah'ım yeter çektiğim, al artık emanetini!” diye feryat ediyordu. Çocuklarına da, “Evlatlarım size yük oldum, hakkınızı helal edin!” diye acı acı inliyor, “Haydi yatın dinlenin. Yarın görüşürüz inşallah!” diyordu.

Hatay'ın Hassa ilçesinin bir evinde ise geçirdiği trafik kazası sonucu hayatını kaybeden, ertesi gün defnedilmek üzere evde bekletilen 30 yaşındaki evladının başında gözyaşları sel olan 70'lik Fatma Teyze, ahu figan ediyor, “Rabbim sen verdin sen aldın, tek oğlum, tek umudumdu benim. Başka kimsem yoktu. Bu nedenle ağlıyorum isyan kabul etme bu gözyaşlarımı. Eşim yok, yoldaşım yok, rüzgârdan başka kapımı çalan olmaz bundan sonra. Fakirim, kimsesizim ama ne diyeyim sen verdin sen aldın. Rabbim üzerime sabır dök!” diye dua ediyordu. Kendisine bu acı gecede misafir olan iki komşusundan birine: “Hacer sen git biz Tuba ile bekleyelim. Yarın görüşürüz inşallah!” diyordu.

Malatya’nın Kernek mahallesindeki bir evde yıllardır çocukları olmadığı için doktor doktor gezen, o ilaç senin bu ilaç benim içen ama yine çocuk sahibi olamayan 48 yaşındaki Ayşe Hanım’la 55 yaşındaki Abdulkadir Bey ve onun kardeşi Havva Hanım, umutlarını yitirdikleri için Rablerine dönerek, “Rabbim alan sensin veren sensin. Hay ve Kayyum olan sensin, yaşları büyük olan İbrahim peygamberle Sare annemize verdiğin gibi bize de salih veya saliha bir evlat ver!” diye dua ettiler. Misafirleri Havva Hanım gitmek için izin istedi, “Abi, yenge üzülmeyin. Yarın ola hayrola, yarın görüşürüz inşallah!” diyerek vedalaştı.

Hatay’ın Kırıkhan ilçesinde yaşayan 60'lık Zeynep Anne ile Mehmet Amca, zengin hayırsever insanlardı. Kurdukları vakıf aracılığı ile bilhassa fakir, kimsesiz kızların düğünlerini yapıyorlardı. Bu hafta lda yine kimsesiz, öksüz bir kızı evlendirmek maksadı ile çeyiz için çalışmalar yapıyorlardı. Akşam olmuştu. Mehmet Amca yardımcıları Ömer Bey’i uğurlarken “Haydi Ömer’im bugün yorulduk, yarın görüşürüz inşallah!” diyordu.

Maraş'ta, Antep'te, Hatay'da, Malatya'da bazı kiracılarla bazı ev sahipleri, bazı esnaflarla bazı müşteriler, bir kısım işverenlerle bir kısım işçiler, hayırseverler hayra kavuşanlar, iyiler- kötüler, zalimler- mazlumlar, zenginler- fakirler… Depremden bir gün önce aynı göğün altında, aynı topraklarda, aynı havayı soluyup aynı güneşle aydınlanıyorlardı.

Kahramanı Bol, Bereketli Diyarlar

Bu bölge Türkiye'de en verimli toprakların (Çukurova, Amik), en güzel tabiat varlıklarının (Akdeniz, Amanos ve Toros dağları) bulunduğu bölge idi. Bu diyarlar, Kur'an'da kendisine, "Gir cennete!" müjdesi verilen Habib-i Neccar'ın, "Ferman padişahın dağlar bizimdir!" diyen Dadaloğlu'nun, "Bir ayrılık bir yoksulluk bir ölüm" diyen Karacaoğlan'ın, "Kalesinde Fransız bayrağı dalgalanırken cuma namazı kılınmaz!" diyen Sütçü İmam'ın, "Ben Antepliyim, Şahin'im ağam. Mavzer omzuma yük!" şiirine muhatap Şahin Bey'in, "Bütün Kur'an'ları yaksak, bütün camileri yıksak, Avrupalının gözünde Osmanlıyız; Osmanlı, yani İslam…" teşhisini koyan söz ve deneme üstadı Cemil Meriç'in, "Sakarya Türküsü 'nün" ve "Çile'nin" Şairi Necip Fazıl'ın boy verdiği topraklardı.

Rutin bir gün bitmiş, rutin bir gece başlamıştı. O gecenin neye gebe olduğunu; o gecenin bölgeye, Türkiye'ye, dünyaya neler getireceğini hiç kimse bilmiyordu. Ev sahibi de yarını bekliyordu kiracı da. Müteahhit Mustafa Bey de yarını bekliyordu, Sarraf Osman da. Emlakçı Fuat, çocuk bekleyen Ayşe Hanım, ölümü arzulayan Ahmet Dede, Allah'ın kendilerine bir evlat vermesi için içten dualar yapan Abdülkadir Bey, hayırsever Mehmet Amca; siyasetçi, bürokrat, işçi, esnaf, çiftçi; Putin, Biden, Erdoğan… Hepsi yarını bekliyordu. Herkesin ve her şeyin yarın ile randevusu vardı.

Bir Düdük Çalındı Gece Yarısı

Gece yarısına kadar süren hercümerç ve zıtlıklar sona ermiş; kavgalar gürültüler, münakaşalar, tehditler, sevinçler, hüzünler, umutlar, yeisler büyük ölçüde hitama ermişti. Türkiye'nin büyük bölümü gece uykusuna dalmıştı. Kar yağıyor, soğuk şiddetini artırıyor, yollar kapanıyordu.

Uçak seferleri iptal oluyor, havalanan uçak yolcuları, yola çıkan otobüs ve özel araç yolcuları büyük tedirginlik yaşıyorlardı.

Böyle başlayan gecenin yarısında sanki kıyamet koptu. Türkiye'nin o bölgesinde sanki Tekvir Suresi'nde anlatılanların bir kısmı gerçek oldu: "Yer yarıldı, gök çöktü, dağlar yürüdü, deniz kaynadı! "Akla gelmeyen, insanların hayat planında olmayan bir afet oldu. Öyle bir affet ki kelimeler anlatamaz, diller tarif edemezdi onu. Bu sebepten ona, "Asrın Depremi" dendi. Bu zelzele öyle büyük, öyle korkunç, öyle ürkütücü idi ki şairler mısralara, romancılar satırlara yazamadılar; ozanlar tellere, bestekârlar notalara sığdıramadılar onu.

Her şey birkaç dakikada gerçekleşti. On bir ilde yüz binlerce ev, apartman, fabrika, imalathane, dükkân, ahır, çardak yıkılıp yerle bir oldu. 13 milyona yakın insan etkilendi bu afetten. Ağacın, böceğin, hayvanın, haşatın hepsi birden bağırmaya, çağırmaya, sağa sola koşmaya kendi lisanları ile "İmdat!" demeye başladılar. Kadınlar, erkekler, çocuklar ağlıyor, "İmdat!" çığlıkları göklere yükseliyordu. Hayvanlar kendi lisanları ile dua eder gibi hüzünlü sesler çıkarıyorlardı. Ağaçlar çatırdıyor, çiçekler gözyaşı döküyorlardı.

Arz ile sema arasında ne varsa birkaç dakika içinde bu dünyadan başka bir dünyaya gitmişti sanki. Yıkımdan kurtulan insanlar, güvercinler, kediler, kuzular, sağa sola şuursuzca, meczuplar misali çığlıklar atarak uçuşuyorlar, koşuşuyorlardı. Dışarıda yağan yoğun bir kar, dondurucu bir soğuk, kesif bir karanlık vardı. Ne olmuştu? Önce anlayamadılar. Deprem olduğunu görünce bu sefer, "Çocuklarım, eşim, annem, babam, komşularım, akrabalarım neredeler?" Soruları sardı benliklerini. Bunları sorarken bir yandan çakan şimşekler, bir yandan hala yıkılmaya devam eden koca koca binaların gürültüleri, onların içindeki yakınlarının çığlıkları, enkaz altından gelen imdat sesleri, havlamalar miyavlamalar, meleşmeler, ötüşmeler… Her ses korkunç, her manzara çıldırtıcı idi. Kiracı-ev sahibi, zengin-fakir, işçi-işveren, devlet memuru-sivil, hâkim-mahkûm, kadın-erkek, genç-yaşlı falan mezhepten-filan görüşten, dindar-laik, doktor-hasta… Hepsi birden aynı afetin kucağına düşmüşler, hepsi birden kader arkadaşı ve adaş olmuşlardı. Hepsinin ortak bir adı vardı artık: "Depremzede".

Diriliş Nesli İş Başında

6 Şubat 2023 sabahı böyle bir manzaraya uyandı Türkiye ve dünya. 13 milyon insan ve 11 şehir, ölüm ve yıkımla kucaklaştı. Büyük bir şaşkınlık, tarifsiz bir korku, benzeri yaşanmamış bir endişeye uyandı Allah'ın kulları. İlk şaşkınlıktan hemen sonra Türkiye'nin her şehrinden, her ilçesinden, her kasabasından binlerce tır, binlerce insan yollara düştüler. Karanlıktan, kardan, kıştan korkmadan yola düşenler "Diriliş Neslinden" insanlardı. Onlar, "Komşusu açken tok yatamayan",

Âdemin oğulları olması hasebi ile tüm insanlığı kardeş bilen, “Müminler kardeştir.” düsturuna sımsıkı bağlı olan… Diğerkâm insanlardı. Sadece Türkiye'den değil Müslüman, Hristiyan, Yahudi, Budist, kadın erkek, siyah beyaz... Âdemoğullarının çoğu bu manzara karşısında şok olmuştu. Bu sebepten Türkiye'nin yardımına koştu akın akın.

Daha düne kadar birbiriyle kavgalı olan, birbirleri ile kanlı bıçaklı hale gelenler, kiracılar-ev sahipleri, müteahhitler-arsa sahipleri, satıcılar-müşteriler, zenginler-fakirler; değişik dillere, dinlere, mezheplere, meşreplere, etnik yapılara sahip olan insanlar; yıllardır birbirlerine rakip olan siyasi partilerin mensupları, göklerden gelen bu büyük ikaz üzerine şöyle bir durdular, Sema’dan gelen bu ikaza kulak kabarttılar. Kuvvetli şu sayha tüm dünyada yankılandı adeta: “Ey göklere, yerlere halife kılınanlar! Ey bu geçici dünya için değil sonsuz âlem için yaratılanlar! Ey insanlar! Durun ve düşünün. Bu dünya yalan, bu dünya geçici, bu dünya fani. Burada birazcık oyalanıp gideceksiniz menzil-i maksuda, yani sonsuzluğa…”

Takvimler 25 Şubat 2023’ü gösterirken bölgeyi terk edenler de vardı, etmeyenler de. Bir çadırda Müteahhit Mustafa Bey, Garson Harun, Emlakçı Fuat, Sarraf Osman, Amele Ahmet… Biraz üşüyerek girdikleri yer yataklarında hep beraber dünü konuştular, bu günü değerlendirdiler ve yarın için yapacaklarını planlamaya başladılar. Çocuk bekleyen Ayşe Hanım, evladından zulüm gören Zeynep Anne, borcu için kıvranan Şerife Hanım, Sarraf Osman’ın eşi Zülal, lokantacı Hasbi Dayı’nın eşi Rukiye Hanım, hayırsever Zeynep Hanım… hep birlikte kaşık sallıyorlardı Kızılay’ın kurduğu sofradaki çorbaya.

Hepimiz Toprağın Çocuklarıyız

Devlet yurtları ve özel yurtlar, oteller, pansiyonlar, okullar, vakıf ve dernek binaları, evi müsait olan birçok kişi, mağdurların yardımına koşmaya, onlara evlerini ve gönüllerini açmaya başladılar. Kurtuluş Savaşı’nda, örgütlenmenin ve dayanışmanın en güzel örneğini veren bölge insanı şimdi yardıma muhtaç olmuştu. Vefalı ve yardımsever milletimiz de bu tarihi unutmayarak elinden gelen tüm yardımları yapmaya başlamıştı. Bu fıtri bir davranıştı ümmet için, çünkü onlar “Ensar Ruhu” taşıyorlardı sinelerinde. Çünkü onlar “Müminler kardeştir.” ayetine ve “Bir din kardeşinin ihtiyacını gideren, ömür boyu Allahü Teâlâ’ya ibadet etmiş gibi sevap kazanır.” hadisine bağlıydılar.

Canlarından çok sevdikleri evlatlarını, eşlerini, annelerini, babalarını, yakınlarını kaybeden; malını, mülkünü, servetini, evini, barkını yitiren bu insanlar sam rüzgârı yemiş güllere dönmüşlerdi. Kaybettikleri sadece can, sadece mal, sadece planları değildi. Birçoğu yaşadıkları büyük travma ile bilinçlerini, şuurlarını, maneviyatlarını yitirmişlerdi. Bu arada maalesef ülkemizde hem dini eğitim hem de diğer ilimler tam ve yeterli verilemediğinden bazı insanlar depremi bir "ibret" olarak değil bir "afet" olarak değerlendirdiklerinden, zaten acılar içinde kıvranan insanlara bir acı da onlar ekliyorlardı.

Bu afet veya ibret, siyaset ve dünya görüşleri farklı bir kısım insanların çekişme alanı haline gelmişti. Birileri, depremin sebebini, sadece kulların günahlarına bağlıyordu. Din ve tarih bilgisi eksik bu bedbahtlar, bu yanlış görüşü dillendiriyorlardı. Buna karşılık başkaları da (haşa) "Nu işin dinle, kaderle, Allah'la ilgisi yok. Fay hattı, yer küre, jeoloji, biriken enerji…" diyerek münakaşaya katılıyorlardı. Halbuki "Varlığa, depreme, gelişen tüm hadiselere sadece maddeci gözlükle bakan, her şeyin nedenini sadece maddi bir nedene bağlayan düşünce ne kadar sığ, yanlış ve eksik ise; her afeti sadece ilahi ceza ve azap olarak gören dini anlayış da öyle idi." Bu tür büyük afetleri doğru anlamanın ilk şartı, Allah'ın kâinata koyduğu ayetlerle, kitabın ayetlerini birlikte düşünmektir. Tedbir ile kaderi cem etmektir. Böyle yapan müminler Kur'an'ın görüşlerini baş tacı ederken, Allah'ın, bu âlem için koyduğu Sünnetullah'ın bir meyvesi olan bilime de kulak verirler." Her şeyi bilime veya tedbire bağlayanlarla, her şeyi kadere bağlayıp bilimi reddedenler bu ibreti yanlış ve eksik yorumluyorlardı. Yanlış inanç ve yanlış bilgi sahiplerinin bu çekişmesi afetten zaten büyük yara almış insanımızın gönlünde daha büyük yaralar açıyordu. Halbuki "Rahman ve rahim olan Allah'ı, kullarına göklerden sadece öfke saçan, sürekli azap yağdıran bir ilah olarak göstermek" dine ve Allaha karşı yapılmış en büyük bühtandı. Öte yandan her şeyi akılla, her şeyi bilimle açıklamaya çalışan ve olan iyi kötü hiçbir şeyde Allah'ın rolünü kabul etmeyen bilimperestler de, "yapımında bilimsel tedbirlerin hepsi mükemmel yerine getirildiği" halde çöken ve insanların ölümüne sebep olan binalarla ilgili bir açıklama yapamıyorlardı. Bu iki görüş de depremzedelerin akıllarının, kalplerinin karışmasına, vicdanlarının gönüllerinin daralmasına sebep oluyordu.

Bu afete/ibrete İslam'ı iyi bilen insanlar şu gözle bakmalıydı; "Musibetler bazı kullar için imtihan, bazıları için ibret, bazıları içinse rahmettir. Afetler, bazen bazı masumları daha büyük musibetlerden korur." Allah'ın merhameti mahlûkatın sadece bu dünyasına, sadece bu gününe şamil değildir. Merhamet, esas sonsuz âlemde tecelli edecektir. Rabbimiz bu dünyadan sonra bitmeyecek bir hayat yaratmıştır. Gerçek hayat orada olacaktır. Esas merhamet orada tecelli edecektir.

Bu tartışmaları sonlandırmak, bitirmek için devlet ve bu toprağın ümranına sahip sivil toplum kuruluşları, güngörmüş, insan psikolojisini bilen, konularının uzmanı din, bilim ve gönül adamlarını bölgeye gönderdiler. Onlar depremzedelere "Dünyanın ve onun bağlı olduğu bilimsel gerçeklerin, hayatın, depremin, ölümün, ahiretin hakikatlerini anlattılar. Bundan sonra ev yaparken, "eve girerken

yapacağımız dua gibi, inşaata başlarken de "inşaata başlama duası" yapmalıyız. Bu duanın içeriği "İşi ehline verin." ilahi mesajına uygun olmalı ve ev yaparken işinin ehli mühendisler, müteahhitler ve ustalarla çalışılmalı…

Bu ve buna benzer gerçekler bölge halkına anlatıldı. Sevdiklerinin cennete gittiğini, (çünkü şehittiler) onlarla cennette buluşmanın şartının ömrümüzün bundan sonraki dönemini iyi bir kul olarak yaşamak olduğu izah edildi. Bu canın, bu hayatın, bu bedenin bize bir emanet olduğunu, ecel gelene kadar da bu emanetin hakkını vermemiz gerektiğini günlerce ve ısrarla anlattılar. Hem bu bilgiler, hem yapılan nasihatler, hem de zaman denilen merhemin tesiri depremzedelerin ıstıraplarını az da olsa dindirdi.

5 Şubat'ta zenginlere kızan, onları kıskanan, onlara nefretle bakan fakirler, zenginlerin yardımlarını gördükçe kalpleri yumuşadı. 5 Şubatta fakire fukaraya küçümseyerek bakan, onları değersiz bulan zenginler, her şeyleri kaybolup onların durumuna düşünce ne kadar yanlış yaptıklarını anladılar. "Villayı ve köşkü beğenmeyenler" şimdi bir çadırda idiler. On çeşit yemeğe burun kıvıranlar şimdi bir tas çorbanın tadına doyamıyorlardı. Öfke duyduğu partilere ait belediyelerin yardım çalışmalarını gördükçe insanların içi ısınıyordu.

Büyük bir maddi yıkıma, çokça cana, mâl olan bu zelzele, insanlara şunu öğreterek tarihteki yerini aldı: Şu geçici dünyada hiçbir şey insanları üzmeye, onları kandırmaya, boş yere hırs yapıp ahireti dünyaya (sonluyu sonsuza) değişemeye değmezmiş. Yaşamak acıya razı olmakmış, tedbir ile takdir ikiz kardeşmiş. Dünya o kadar basit, bastığımız zemin o kadar zayıf, planlarımız o kadar

temelsizmiş ki birkaç dakikada hepsi kuş olup gidebiliyormuş. Birkaç dakikada yok olup gitmeye aday mal-mülk için hırslanıp ahireti kaybetmek ne kadar yanlışmış.

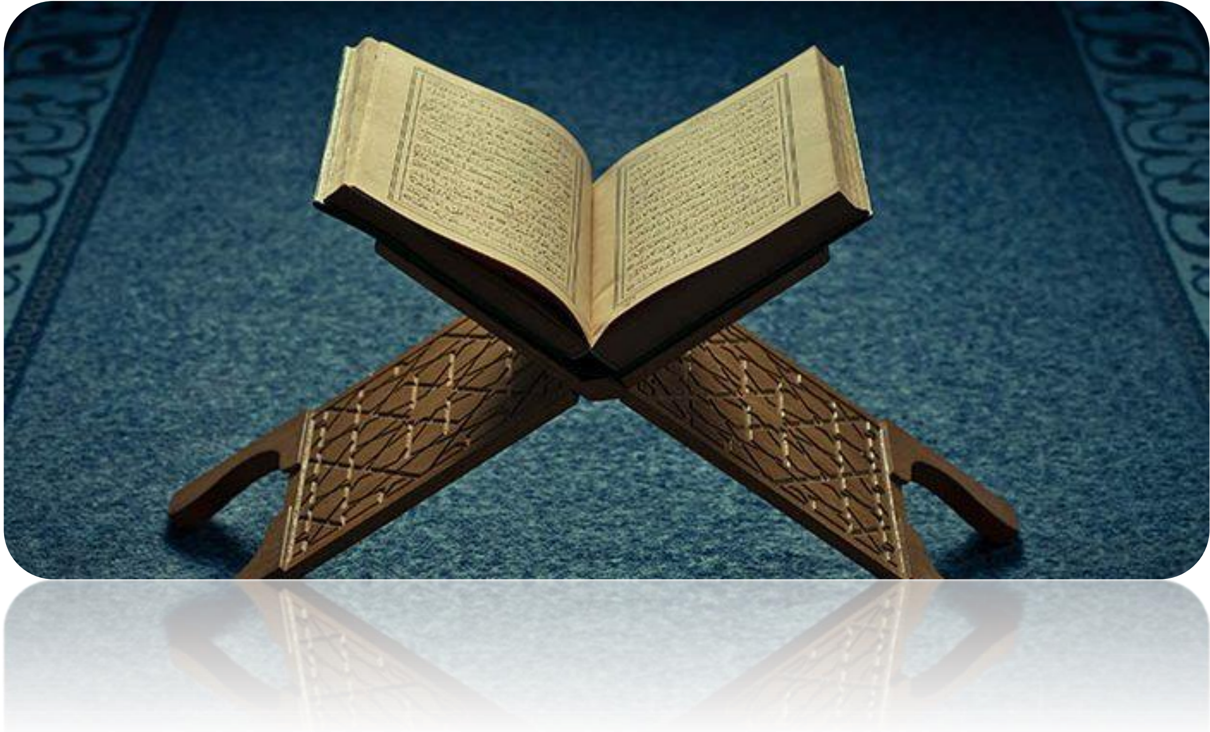
Bundan sonra deprem ve buna benzer afetler/ibretler için alınacak en iyi tedbir devletin öncülüğünde şehir planlamacıları ile ilahiyatçılardan, psikologlardan, sosyologlardan oluşacak bir kurul oluşturulmasıdır. Bu kurulun şehirleşme ve bina yapımları ile ilgili yazacakları raporların, TBMM tarafından kanunlaştırılıp uygulanmaya konması en büyük tedbir olacaktır. Din ve bilimi kavga ettirmeden çıkacak bu kanunlar, "din, bilim, takdir, kader, tedbir, ehil …" olgularını en iyi şekilde mezcetmelidir. Bu eylem, bir deprem ülkesi olan ülkemiz için vazgeçilmez, elzem bir durumdur.

Zilzal'in Anlattıkları

Zilzal (deprem) Suresi şu ayetlerle biter: "Artık kim zerre ağırlığınca bir hayır işlerse, onun mükâfatını görecektir. Kim de zerre ağırlığınca bir kötülük işlerse, onun cezasını görecektir." Rabbimiz bu büyük mesajı niçin Kur'an'daki 114 süre içinden Zilzal/deprem suresinde zikretmiş? Bunu iyi düşünmek gerek. Bu seçim ne anlatıyor bizlere? Depremzedelerin nasıl bir acı ve sıkıntıya düştüklerini anlatıyor herhalde. O nedenle iyilik her zaman iyidir ama depremzedelere yapılan iyilikler bir başka... Kötülükler, günahlar her zaman kötüdür ama depremzedelere karşı yapılan kötülükler (hırsızlık, soygun, gıybet…) işlenen cürümler bir başka cezalandırılacaktır.

Rabbimiz tüm insanlığı tüm afetlerden korusun. Devletimiz, Japonya misali halkımıza böyle zor zamanlarda lazım olacak her türlü dayanışma ve davranış eğitimini mutlaka versin.

Not: *Bu yazı ayrıca, depremzede kardeşlerimizle dayanışma adına Türkiye Geneli yapılan bir yarışmada yayımlanmaya değer bulunmuştur. "Duran Saatler 04.17" kitabında yayımlanmıştır.*

ÇANAKKALE'NİN SANCAĞI

Cennetin kapısında bekliyor gibi ahvali, pür-nur didarı ile
Çehrendeki tebessüm ey şehidim, benziyor yıldızın hilaline
Şühedaların gümüş rengi yüzünde, bir destanın altın kanı
Şerefiyle yaşıyor şimdi, dağların zirvesinde Türk bayrağı.

Binlerce asker dimdik düşman karşısında hamiyette
Analar ki duaları eksik etmiyor dilinden, gözlerindeki elemle
Can evlerindeki sızıya tek tesellileri var "Vatan sağ olsun."
Yeter ki Türk milletinin başı eğilmesin, daima dik dursun.

Babaların eşfak kolları şimdi düşmanların eceli
Kimi gazi, kimi şehit, şanlı tarihin şanlı erleri
Her nefer zaferin ve vatanın daimi gürleyen sesi oldu.
Dillerinde şehadet, kalplerinde iman sevgiliye kavuştu.

Yeni tomurcuk kiraz çiçeklerinin üstüne karlar yağdı
Saçının teline kıyamadığı yârı, her er yârsız bıraktı
Mağlubiyet yakışmazdı bize, tanınmadı hiçbir müşkülat
Milletin esenliğiydi her şeye rağmen tek maksat

Çanakkale geçilmez, onlar da biliyorlar.
Ancak Türk sancağını okşayacaktır yurdumda rüzgârlar
Vatanın her köşesi metin ve sağlamdır
Çanakkale Türk yurdudur, ilelebet Türk kalacaktır

Saniye BÜYÜKDALAKLI 11-D

VAHYİN DEĞERLERİYLE BESLENMEK

İnsan denen meçhul, Allah'ın en muhteşem ayetlerinden biridir. Bir tarafı kokuşmuş çamur diğer tarafı üflenmiş ruh olan insanın[1] sağlıklı yaşaması için hem ruhu hem de maddi bedeni gerekli değerlerle beslenmesi gerekir. İnsan, maddi anlamda ayakta durmak için ihtiyacı olduğu mineralleri, vitaminleri besin yoluyla alır. Aynı şekilde kişinin zihin dünyası gerekli değerlerle doyurulmadığında manevî anlamda çöküş kaçınılmazdır.

Zihin Sağlığımız İçin Helal Bilgi

Sağlıklı bir yaşam için helal ve temiz yollardan gıda alması gereken insan, **zihin sağlığı** için de helal ve temiz yollardan beslenip ihtiyacını karşılamalıdır. Kirlenmiş dünyanın değer yargılarından kendisini koruyarak **helal bilgilerle** sahih bir düşünceye sahip olmalıdır. Aksi takdirde zihinsel berraklığa, saf bir düşünceye sahip olması beklenemez. Helal gıda Müslüman için ne anlam ifade ediyorsa helal içerikli fikirler de bir o kadar önemlidir. Haram gıdayla beslenmenin vücuda etkisi olduğu gibi haram fikirlerle beslenmenin ruha etkisi de inkâr edilemez gerçektir. Diğer yönden besinlerdeki yapay ve sahte katkı maddelerinin insanın yapısı ve sağlığı açısından oldukça tehlikeli olduğu herkesçe mâlumdur. Anlam dünyasını, gayri meşrû fikirlerle besleyenler de mazotla çalışan arabaya benzin konulması gibi bir durumla karşılaşır ve bu gibi kişilerin zihinleri çalışamaz hale gelir.

Yediğimiz şeylerin genetiğinin bozuk olup olmadığına dikkat ettiğimiz gibi fikir dünyamızın tohumları olan kavramlarımızın da içyapısının el değmemiş olmasına dikkat etmeliyiz. İsrail tohumu gibi genetiği bozulmuş GDO'lu maddeler nasıl ki insan sağlığına zararlı ise içeriği oynanmış, **Batı patentli GDO'lu fikirler, vahiy dışı anlayışlar da** zihin dünyamıza bir o kadar zararlıdır. Kavramlarımızın genetiğinin bozulduğuna dair bir misal verecek olursak günümüzün özgürlük anlayışı ile Hz. Bilal'in zihnindeki "özgürlük" eşdeğer değildir. Birinde Allah'tan başka hiçbir varlığa kul olmamak, diğerinde ise Allah'tan başka her şeye köle olma anlamı vardır. Günümüz özgürlüğü öz(ü)gürlükten ziyade **özkörlük** içermektedir. Yıllarca zihinlere işlenen pozitivizst eğitimin doğal sonucu olarak kavramların ve değerlerin genetiğiyle oynandığı için şu anda özgürlük denilince akla cinsel özgürlük, keyfince yaşama, kafaya göre takılma gibi sentetik anlayışlar gelmektedir. Elimizi çabuk tutmazsak zihinsel kokuşma, kavram yozlaşması yaşayan tuhaf bir neslin ayak sesleri çok yakında duyulacaktır.

---

[1] Hicr Sûresi: 26.

Son günlerde salgına yakalanır gibi “her düşünceye saygı duyma, her fikre açık olma” hastalığı revaçta olsa da bu durum kişinin anlam dünyasının iflasa yol açan zihinsel bir travmasıdır. Seçici ve dikkatli olmadan abur cubur ile beslenme insanın midesini ve bünyesini bozduğu gibi vahiyle beraber her türlü haber kaynağına, düşünce dünyasına, bilgi sistemine ve bilgilenme tarzına açık hale gelenler de aynı şekilde zihinsel ifrazata uğrarlar. Zira Müslüman **her düşünceye değil hür düşünceye** açık olmalıdır. Bunu temin eden tek yer ise özgürlüğün adresi olan İslam’dır.

Mideyi, sıcak-soğuk, ekşi-tatlı gibi zıt şeylerle beslemek ya da tıka basa alakasız yiyeceklerle doldurmak mide bulantısına yol açabilir. Vahyin süzgecinden geçirmeden, çağın çarpık fikirleriyle zihinlerini dolduranlarda da zihinsel bulantı, anlayış/bakış bulanıklığı ve fikrî karışıklık gibi yan etkilerin oluşması kaçınılmazdır. Kişi, temiz kaynaklarla zihin dünyasını beslemediğinde zamanla “sahte ve yapay” ön kabullerle kendini ayakta tutmaya çalışır. Suni düşüncelerin etkisiyle gayrı ahlakî müziğe bile “Müzik ruhun gıdasıdır.” diyerek kendine çıkış yolları arar. Hâlbuki ruhun gıdası vahiydir. Vahiy, Allah’ın insanlık için gökten indirdiği ziyafet sofrasıdır.[2]

Ruhun Gıdası: Vahiy ve Sünnet

İslâm'dan beslenen Müslüman, tevhid ve ahiret inancını ayakta tutan ayetlerle ve bu davayı çağlara taşıyan vahyin ulvî işçileri olan peygamberlerle inanç değerlerini oluşturur. Bunlar, Kur'an'dan alınması gereken en temel gıdalardır. Vahiy, hayatı nasıl değerlendirmemiz gerektiğini öğreten değerler manzumesidir. Vahiy, insana, eşyaya, tabiata, varlığa karşı konumumuz nedir? daha da önemlisi üst varlık olan Rabbimiz karşısında nasıl vaziyet alınır? bunu öğreten ilahî bir bakış açısıdır.

Kur'an'ın ana konularından olan peygamberlik mücadelesi, kötülüklere ve çarpık anlayışlara karşı insanın bağışıklık sistemini geliştiren yaşanmışlıklardır. Kur’an-ı Kerim, peygamberlerin kutlu davasını, neredeyse her sûrede günlük hayatımıza ışık olsun diye anlatır. Tarih sahnesinde insanlığa ve çağlara seslenen bütün peygamberlerin, değişmez ve değiştirilmesi dahi teklif edilemez ilahî yasaları nasıl yılmadan tebliğ ettiklerini dile getirir. Böylece Kur’an, değişip dönüşüm geçirmeden, zikzak çizmeden, her zaman ve zeminde, sağına ve soluna bakmadan “Ben Müslümanım” diyebilmenin ciddiyetini ve cesaretini peygamberler üzerinden gösterir. Hakkın yılmaz savunucularıyla zihinlere **nübüvvet aşısı** yapar. Bunun için ilahî bildiri olan Kur’an, küfürle çatışmayı

---

[2] Dârimî, Fezâilü’l-kur’ân: 3350.

göze alan Nuh, İbrahim, Musa ve İsa **aleyhimüs selam** gibi tevhid davasının nice peygamberlerini çağlara hakkı tesis eden şahsiyetler olarak tanıtır.

Fikrî Hastalıklar ve Tedavi Yolları

Düşünce sistemi ve hayatı anlamlandıran bilgi dünyası, vahyin kaynağından, nübüvvet kurumundan uzak tutulduğu zaman şeytanî düşünceler, iblis kaynaklı fikirler insanı istila eder. Çünkü hayat, boşluk kabul etmez bir gerçekliğe dayanır. Bilgi ve değerler dünyası vahiyden yalıtılmış kişilerde kişilik karmaşası ve şahsiyet bunalımı görülür. Zihinleri yeterince vahiyle beslenmediği için bu gibi kişiler, sabah **İslamî** kafa yapısına sahipken bakarsınız ki gün içerisinde bazen **pragmatist** bazen **modernist** bazen **realist** bazen de **demokrat** refleksler geliştiren birileri oluverirler. Ya da İslam dışı fikir ve inançların şemsiyesi altında olmayı kendileri için şeref sayarlar. Tıpkı Kıptî kültür içerisinde eriyen ve benliğini kaybeden Mısır'ın dünkü şaşkın İsrailoğulları gibi. Kendi öz değerlerinden beslenmeyen zihinler sömürüye açık hale gelir. Nitekim Cezayir ulemasından Malik bin Nebi'nin de ifade ettiği gibi "Sömürgecilikten daha tehlikeli olan şey, fikrî olarak işgale uğrayan **zihinlerin sömürüye müsait hale getirilmesidir.**" düşüncesi, sömürüye açık hale gelen bu tür kişilerin sistemli bir şekilde verilen bönleştirici eğitim sonucu değerlendirme sistemleri, reddetme refleksleri ve anlamlandırma melekeleri yok edilmiştir. Zihinleri, küfrün tezgâhlarında işlenen bu kişilerde artık inançlarını tehlikeye atan, şirk katkılı çarpık fikirleri kucaklama ve onların doğruluğuna inanma gibi bir garabet açığa çıkar. Bu durumun yaşanmaması için şu hadis-i şerife kulak vermek gerekir:

"Hayırlı ameller işlemekte elinizi çabuk tutun. Zira karanlık gecelerin parçası gibi fitneler/zihinsel ve toplumsal çöküşler meydana gelecek. O günlerde kişi, sabah mümin iken akşam kâfir bir zihniyete sahip olacak ve dinini az bir dünyalık değer karşılığında satacak."[3]

Besmele Çekilmiş Bilgiler

Tevhid'in sembolik ifadelerinden biri de **besmele**dir. Yani hayatın her yerini ve yönünü Allah'a göre ayarlayarak ondan onay alma durumudur. Besmele, yenmek üzere kesilecek bir hayvanın kesiminde kasıtlı olarak söylenmediğinde hayvan leşe dönüşür. Çünkü Allah'sız bir tavırla eylem gerçekleşmiştir. Yine yerken ve içerken besmele bilerek dile getirilmediğinde bu durumumuz şeytana ortak edilmiş olur. Allah'ın kontrolünden geçmemiş **besmelesiz fikirler ve bilgilenmeler** de leş hükmündedir ve şeytanın kontrolüne geçmiş sayılır. Bunun için hayatın bütün yönlerinde özellikle bilgi bombardımanı altında olduğumuz şu günlerde her bilgi ve haberi **bismillah filtresinden** geçirerek zihnimize yerleştirmek zorundayız.

---

[3] Tirmizî, Sünen: 2195.

Bilgilenmede Doğru Yol ve Yöntem

Dinimizi, inanç değerlerimizi nereden aldığımız, fikriyatımızı hangi düşüncelerle beslediğimiz önemli meseledir. Zira tabiin âlimlerinden olan İbn-i Sirîn'in (rhm.) şu sözü, konunun ciddiyeti açısından hala günceldir:

"Namaz dindir, vahyin bilgisini elde etmek dindir. O halde dininizi kimden aldığınıza dikkat edin."[4]

Her mesleğin bir ustası, her ilmin de bir üstadı olur. Hiçbir ilim el yordamıyla öğrenilemez. Kadîm ilim kültürümüzde bir kimse ilmini kimden almış, öncelikle buna bakılırdı. Bu sebeple Kur'an ve sünnete dair bilgiyi bu ilmin bizzat ehlinden, hocasından almak gerekir. Hangi hocaları dinlediğimiz, hangi kitapları okuduğumuz, kimleri takip ettiğimiz, ne tür haber kaynakları ile meşgul olduğumuz zihniyetimizin şekillenmesi açısından önemli bir husustur. Yiyeceklerin yerli olması ne kadar önemliyse düşünce dünyamızın da organik olması o kadar önemlidir. İnanç dünyamız yabancı düşüncelerden ayıklanıp yerli olmalı ve ümmet havzasından beslenmelidir. Nitekim zemzem suyu bile kirli bir suyla karıştığında temiz su olma özelliğini kaybeder ve içilemez hale gelir. Bu durumun en acı örneği, tarihte **Haricîler** diye adlandırılan zihniyette görülmüştür. Gıda zehirlenmesinin yol açtığı tehlikeye benzer "**bilgi zehirlenmesi**" yaşayan dünkü Haricî tehlikesi hâlâ güncel bir şekilde yaşanmaktadır. Vahiy ve sünnet bilgisini zihnine tam oturtamayan ve ehlinden almayan bu tür kişiler, **ilim sahibi olmadan fikir sahibi oldukları** için dinlerini ideolojiye indirgemişlerdir. Peygamberimiz, zihinsel duruluğun ve dinginliğin sağlanması için bilgi kaynağı olarak Kur'an'ı bırakıp başka yerlerden din edinme tehlikesinden dolayı bazı sahabîlerini çok ciddi bir şekilde uyarmıştır. Bir gün elinde Tevrat sayfaları gördüğü Hz. Ömer'i[5] ve eski dini metinlerden Yusuf Kıssası'nı okuyan bir sahabîyi Kur'an ve sünnetin dışında bilgilenmeyi ve buralardan beslenmeyi hoş karşılamadığı için şu sözlerle ikaz etmiştir: **"Ben aranızdayken Musa/Yusuf aleyhisselam dahi gelse siz beni bırakıp onlara yönelirseniz cennet yolunu kaybeder, dalalete sürüklenmiş olursunuz."** [6]

Çocuğun Zihinsel Gelişimi

Sahabe-i Kirâm, tertemiz olan çocukların zihinleri tevhid ayetleri ile şekillensin, Allah'ı daha küçük yaşta tanısınlar diye konuşmaya yeni başladıkları günlerde önce "la ilahe illallah" sözünü öğreterek **tevhid aşısı** yapmışlardır.[7] Daha sonra çocuklar anlamlı bir şekilde konuşmaya başladığında Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellemin tavsiyesi ile Rabbimizi güzel ve çarpıcı bir şekilde

[4] Dârimî, Mukaddime: 433.
[5] Heysemî, Mecmau'z-Zevâid: 1-178.
[6] Abdurrezzak, Musanef: 10158.
[7] Abdurrezzak, Musannef: 7977.

anlatan Furkan Sûresi'nin ilk ayetleri öğretilerek masum dimağlara Allah hakikati kazınmıştır.[8] Böylece Hz. İbrahim'in, "**Ey Rabbim! Beni ve neslimi puta tapanlardan eyleme!**"[9] duasının tezahürü olarak sahabîler, çocuklarının hiçbir dünya görüşüyle kirlenmeden, kalplerinde tevhid düşüncesinin kök salması, inanç değerlerinin İslam'la mayalanması için kelime-i tevhid ve bu anlamı içeren ayetleri çocuklarına öğretmeye çalışmışlardır. Bu uygulama, ihya edilmesi gereken sünnet olarak bizleri beklemektedir. Ne yazık ki günümüz çocuklarının zihinlerinde tıpkı sahabe çocukların da olduğu gibi İslam'ın temiz kaynakları ile çiçekler açması gerekirken dijital dünyanın, medya çöplüklerinin etkisi altında kalmaktadır. Daha acısı annesinin kucağından koparılarak gayri sahih bilgilenme yerleri olan okul öncesi eğitim kurumlarında eğitim adı altında öğütüm işlemleri yapıldığı için zihinleri yanlı(ş) bir şekilde biçimlendirilmektedir.

Zihin Sağlığı

Sağlık açısından bir kimsenin midesini tamamen yemeğe ayırması uygun değildir. Üçte birini yiyeceğe, üçte birini içeceğe, üçte birini de havaya ayırmalıdır. Nitekim bir Müslüman'ın zihin yapısının bir bölümü **vahiy**, diğer bölümü vahyin nasıl yaşanacağının pratik karşılığı olan **sünnet/hikmet**, diğer bir bölümü de dinin toplumsal planda yaşanmışlığı olan **sahabe hayatı** ile doldurulmalıdır. Daha sonra okuma ve tecrübelerle elde edilen her türlü bilgi, zihnin bu üçlü yapısından onay alıp "helal bilgi" olduğuna karar verildikten sonra değerler dünyamıza ve hayatımıza yerleştirilmelidir. Artık zihne bu şekilde kodlanan bilgi, kuru bilgi olmaktan/malumat olmaktan çıkıp ilim seviyesine ulaşır. Çünkü ilim, dayanak noktası "vahiy+sünnet+sahabe örnekliği" olan ve kişiye cennet kazandıran bilgiye denir. İslam'da talep edilmesi öğütlenen ilim de bu ilimdir.[10]

Tarih boyunca bu üçlü yapıyı peygamberler eliyle tesis etmeye çalışan İslam, bu sistemi ortadan kaldıracak iki zihinsel tehlikeye karşı uyarır ve gözümüzü açmak ister. Birincisi şirk diğeri ise ehli kitap sendromudur. Şirk, din katkılı gâvurluk iken Ehli Kitap şirk katkılı dindir. Bu konuyu biraz daha açarsak şirk, Allah'a yetki sınırlandırması getiren, izin verdiği ölçüde dine yaşama hakkı tanıyan böylece dini kontrolü altında tutan yaşam biçimidir. Ehli Kitap bakış açısı ise; özelde hayat anlayışının Yahudileşmesi ve Hristiyanlaşması demektir. Bu düşünce biçimi, sözde vahyin değerlerini terk etmiyor gibi görünse de esasında şirkle kurulan izdivacın adıdır. Ama her ikisinin din ile yüzeysel bağlantısı vardır. Örneğin, Mekke müşrikleri, hayatın bazı noktalarında dine yer açmalarının gereği olarak Kâbe'yi tavaf edip Hac ibadetini ifa etmişlerdir. Yahudi ve Hristiyanlar da İslam'ın içerisine pagan Roma'nın şirk inanışlarını boca ederek tevhid dini olan İslam'ı tanınmaz hale getirmişlerdir.

[8] Abdurrezzak, Musannef: 7976.
[9] İbrahim Sûresi: 40
[10] İbn Mâce, Sünen: 925.

Rabbimiz, bu sapmaların bir benzerinin günümüz Müslümanlarının hayatında da yaşanmaması için vücudun suya olan ihtiyacı gibi Fatiha Sûresi'ni günde kırk kez kıldıkları namazlarda okunması suretiyle zihinlere içirir. Dinlerini şirk inanç değerlerinden, Yahudi ve Hristiyan bakış açısından koruyan Fatiha Sûresi Müslüman zihinlerin ufkunu şu şekilde açar:

"Ey insan! Hayatı, varlığı, eşyayı ve insanı her türlü zihinsel kirlilik demek olan şirkten uzak tutarak sadece **Rahman ve rahim olan Allah'ın adıyla** ve onun öngördüğü şekliyle ele al! Övülmesi gereken en büyük değer olarak Allah'ı kabul et! Onu yüceltmek, gereği gibi takdir etmek, ona minnet duymak demek olan **hamd** bil ki **sadece Allah'a aittir**. Dahası senin Rabbin **Rahman ve Rahim'dir**. Yani dünyada bütün varlıklara, ahirette ise sadece müminlere özel olarak rahmet sahibidir. Rahmet sahibi olması seni gevşekliğe sürüklemesin. Aynı zamanda senin Rabbin **ahiret gününde hesaba çekecek tek otoritedir.**

Ya Rabbi! Seni bu şekilde tanıdıktan sonra Sana söz veriyoruz: Seni bırakıp hiçbir kimseye ve ideolojiye, kurum ve kuruluşa hayatımızı feda etmeyeceğiz. Bundan böyle **ancak** biricik ilah ve rab olarak seni kabul edecek ve sadece **sana kulluk edeceğiz.** Söz veriyoruz, **yalnız senden yardım isteyeceğiz.** Ey Rabbimiz! **Bizi dosdoğru yola ilet. Nimet verdiğin kişilerin** yani peygamberlerin, sıddîkların, şehitlerin ve sâlihlerin **yoluna ilet.** Dünyevileşmeleri sebebiyle peygamberlerini öldüren, kitaplarını yaşanmaz hâle getiren, şirk ile barışık yaşayan ve bunun sonucu olarak Allah'ın **gazabına uğrayan** Yahudi**lerin ve** dinlerini sadece kalbe hapseden, hayattan kopuk yaşayan böylece İslâm'dan uzaklaşıp Roma'nın değer yargılarıyla hayat sürdükleri için **dalâlete düşen** Hristiyan**ların yoluna iletme**. (ÂMİN)"[11]

Zihinsel Gelişimde Sûrelerin Etkisi

Her sûrenin hayatımıza bıraktığı olumlu etkileri vardır. Bütün hücrelerimizi diriltici vahiyle besleyerek hayatımızı dinç kılmak zorundayız. Az önce ifade ettiğimiz üzere, zihnimizin ekmek ve su gibi günlük ihtiyacı olan Fatiha Sûresi olmadan ne namaz olur ne

[11] Fatiha Sûresi: 1-7.

de inanç sistemimiz ayakta durur. Bu sûreyi namazda, cenazede, hastalığımızda, sağlığımızda, psikolojimizin düzelmesinde kısacası hayatımızın neredeyse her yerinde okuruz. Her zaman tek gıdayla beslenilmediği gibi zihin dünyamızın da hep aynı surelerle doyurulmaması gerekir. Bilindik sureler olan Fatiha, İhlâs vb. sûrelerinin yanı sıra Kur'an'ın her bir sûresinden istifade edilmesi elbette yerinde olacaktır. Anlam dünyamızın bütün hücreleri, vahyin her bölgesinden yani Kur'an'ın bütün ayetlerinden beslendiğinde fikrî hastalıklara karşı dayanıklı olacaktır. Kur'an coğrafyasının her yerinden vahiy takviyesi alındığında vücut sistemi daha zinde kalacaktır. Bunu isterseniz örneklendirerek izah edelim:

Bakara Sûresi, deyim yerindeyse kemik gelişimine katkısı olan, kişiyi omurgalı ve oturaklı kılan bir sûredir. Şeytani virüslere karşı kalkan olan bir sûredir.[12]

Âli İmran Sûresi, vahyin kontrolünden uzak, aşırı sevginin peygamberlerini bile putlaştırıp bunun sonucu olarak açığa çıkan şirk tehlikesine karşı panzehir niteliğinde olan bir sûredir. Ayrıca zihni, bunamaktan kurtarıp şirk kanserine yakalanmaya engel olan bir sûredir. Din tanımaz çağın karşısında kişiyi pasif ve donanımsız bırakan Hristiyanlaşma enfeksiyonuna yakalananlara, iman koruyucu özelliğiyle şifa olan bir süredir.

Nisa Sûresi de karı ve kocanın sorumluluk alanlarını, mirasın adaletli pay edilmesinin zaruretini dile getirir. Hayattan kopuk bir din anlayışının, dikkat edilmediğinde iman sarayında kalıcı ve olumsuz izler bırakabileceğine dikkat çeker.

Maide Sûresi, zihinlerin ancak vahyin sofrası ile doyabileceğini, kişinin hayat boyu yanına azık olarak **takvayı** alması gerektiğini öğütleyen bir sûredir.

Hemen belirtelim ki Bakara, Âli İmran, Nisa ve Maide Suresi gibi bazı sureler Medine'de indirildiği için "Medenî Sûre" diye isimlendirilir. Medine'de indirilen bu sûreler, sosyal ve siyasal hayatı düzenleyen, Allah'ın kırmızı çizgileri demek olan helal ve haramları bariz bir şekilde ortaya koyan sûrelerdir. Öncelikle zihne iman değerleri yükleyen Mekkî sûreler okunduktan sonra Medenî sûrelerin okunup anlaşılması usûl açısından daha münasiptir. Yoksa dönem karmaşası yaşanıp kişide anlamayı güçleştiren **zihin taşları** oluşturabilir.

Manevi açıdan dirençli kılan Enâm, Yunus, Zümer Sûreleri ve "Hâ Mîm" harfleri ile başlayan sûreler, tevhidi en çarpıcı şekilde zihinlere yerleştiren sûrelerdir.

Araf, Hûd, Yusuf, İbrahim ve "Tâ sîn" harfi ile başlayan sûreler grubu ise zihin felci ve şirk vebasına yakalanmamak için peygamberler koridorunda nübüvvet havasını ciğerlerimize çekmeyi zaruri kılan sûrelerdir. Bu sûreler, sahte lider ve önderlerle akıl tutulması yaşayan dolayısıyla peygamberler tarihini

---

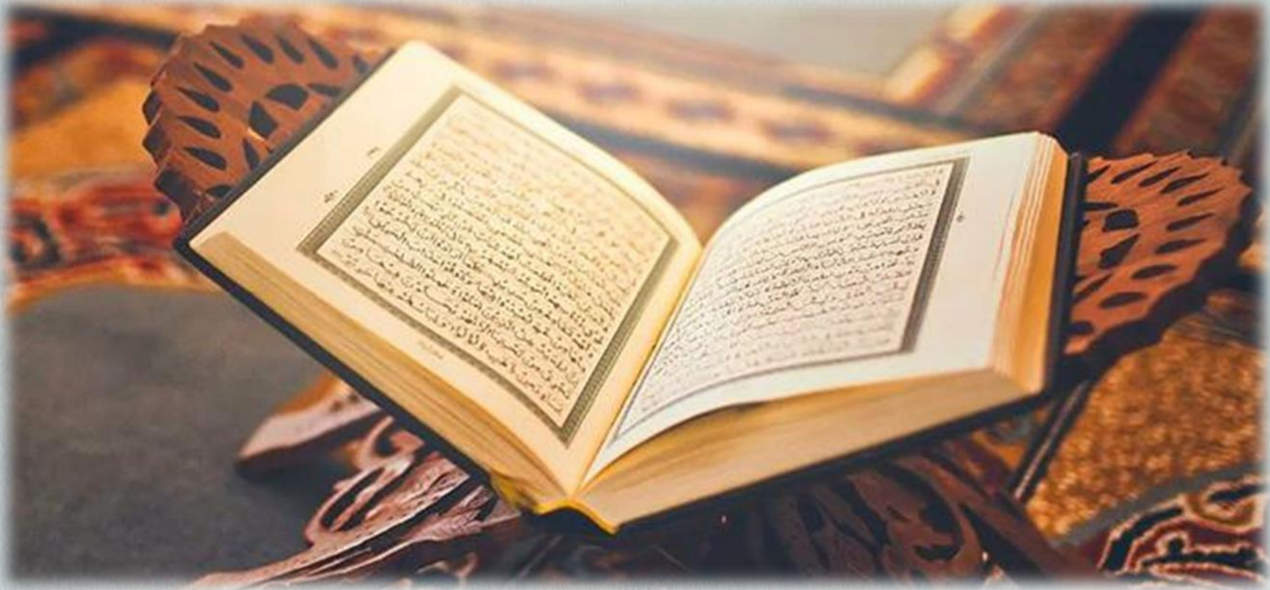
[12] "Şeytan, Bakara Sûresi okunan eve yaklaşamaz, uzaklaşır." (Müslim, Müsâfirîn, 212).

unuttukları için **zihinsel alzheimer** tehlikesi geçiren kişilere oldukça iyi gelir.

Değerleri en yüksek olan sûreler ise insanın omuzlarına ağır yük bindiren, saçları ağartan Hûd Sûresi ve kardeşleri olan Vâkıa, Nebe, Tekvir ve Murselât Sûreleridir.[13]

İsrâ, Kehf, Meryem, ve Taha Sûreleri, ruhu çevreleyen şirk zincirlerini kırıp kişiyi özgürleştiren surelerdir. Ayrıca Ashab-ı Kehf'in, Hz. Meryem'in ve İsa aleyhisselamın duruşlarıyla genç kalmanın iksirini içinde barındıran sûreler topluluğudur.

Yâsin Sûresi, Kur'an'ın kalbidir.[14] Zihnimize format atan, kişiye manevi kalp ameliyatını gerçekleştiren sûredir. Şehrin öbür ucundan koşarak gelip peygamberlere destek çıkmanın destansı mücadelesini öğreten ayrıca zihin yazılımımızı virüslerden koruyan bir sûredir.

Vâkıa Sûresi, cennete duyulan özlem sonucu dünyalık değerlere bel bağlanmayacağını, asıl zenginliğin gönül zenginliği olduğunu ifade eden ve seküler metal yorgunluğunu gideren bir süredir.

Unutmamak gerekir ki yatmadan önce Mülk Sûresi'ni aç veya tok ruha içirmek kabir aydınlığına iyi gelir.[15]

Nebe Sûresi'nden Kur'an'ın sonuna kadar yer alan sûreler, kıyamet ve ahiret konusunu gündeme getirerek dünyalıklara aşırı bağlananların zihinlerini şoklayıp gönül gözünün açılmasına yarayan sûrelerdir.

Şirk detoksu yapacak olanlara mutlaka her gece yatmadan önce Kafirun ve İhlas Sûrelerini okumaları tavsiye olunur.[16] Ayrıca kâfirle hesaplaşmayı ve küfre karşı "Dur! Sana söyleyeceğim çok

---

[13] Tirmizi, Tefsîru'l-kur'an 56 (3297).

[14] Dârimî, Fedâilü'l-kur'ân: 21.

[15] Tirmizi, Fedâilü'l-kur'ân: 9.

[16] Ebu Davud, Sünen: 5055

şeyler var, beni iyi dinle! Ben, kabul ettiğiniz saçma sapan bütün değer yargılarınızı, kulu kölesi olduğunuz her şeyi reddediyor, kabul etmiyorum." demek suretiyle iman kaslarını geliştiren bir süredir.

Felak ve Nâs Sûreleri somut ve soyut şer güçlere, şeytan ve şeytanca davranışlara karşı koruyucu özelliği olan antiseptik iki sûredir. Mikrop kapmış ruhların iyileşmeleri için dua ilacına sarılmasını öğütleyen ve sığınılması gereken tek mercinin Allah olduğunu gösteren iki özel sûredir.

Bu sûrelerle vahyin gıdasını alırken duadan, namazdan, ihsan ve takvadan, dünyaya karşı esaslı duruş demek olan zühdden, edepten, terbiyeden, merhametten, gözyaşından, insanı kendine getiren deprem görüntülerinden, infaktan da beslenmemiz gerektiğini aklımızdan hiç çıkarmayalım.

Hazmedilmeyen Bilgi Zihin Sağlığına Zararlıdır

Besin değerleri midede sindirildikten sonra nasıl ki kana karışıp vücuda yarayışlı oluyorsa vahiyle beslenen bir Müslüman'ın da her bir sûreden, hadislerden aldığı değerleri öncelikle zihninde hazmetmesi, sindirmesi ve hayatında dengeli şekilde enerjiye dönüştürmesi gerekir. Zira kişinin gönül dünyasında vahiyle beslenen fikir yumağı aceleye getirmeden düzgünce sarılmalıdır. Bir çocuğa verilen gıdayla yetişkine verilen gıda aynı değildir. Dini, dimağlara yerleştirirken kişisel farklılıklar, uygun ortam ve zamanın gözetilmesi en önemli konulardır. Sübhaneke duasını bile okumada aciz kalan, zihinlerindeki bilgiler henüz tam demlenmediği için **basiret körlüğü** yaşayan bazı kişiler, iki ayet ve hadisle dünya kurmaya kalkışmaktadırlar. Sonra da sindirilmemiş bilginin, tecrübeyle terbiye edilmemiş bu düşüncenin sonucu işin altından kalkamayınca suçu dine atarak dinin sanki birer fantezi olduğunu ve yaşanamayacağını iddia etme cüretini gösterirler.

Vahyin yüz on dört kapısından girip *6236* değerini özümsemiş, binlerce hadisi içine sindirmiş, peygamber öncülüğünde müslümanca kalmayı başarabilmiş ve ruhunu iman değerleri ile Allah'a teslim eden Müslüman artık cennete girmeyi hak eder ve Rabbimizin şu sözüne muhatap olur:

"Hiç sıkıntı yaşamadan, güven içerisinde cennete giriniz!"[17]

İbrahim ÖZTÜRK 13/04/2024

[17] Hicr Sûresi: 46.

18 MART ÇANAKKALE ZAFERİ

Şiir Yazma Yarışması

KONYA BİRİNCİSİ
SANİYE BÜYÜKDALAKLI

TEBRİK EDERİZ

GENÇ BİLALLER EZAN OKUMA YARIŞMASI

TAHİR KÜÇÜKVAN

Din Öğretimi Genel Müdürlüğümüz tarafından Burdur'da düzenlenen Genç Bilaller Ezan Okuma Yarışması 7. Bölge Bölge finalinde okulumuz öğrencilerinden Tahir Küçükvan ilimizi ve bölgemizi 29 Mayıs 2024 Isparta'da düzenlenecek olan Türkiye finallerinde temsil etme hakkı kazanmıştır.

TEBRİK EDERİZ

GENÇ SADA KUR'AN-I KERİMİ GÜZEL OKUMA YARIŞMASI TÜRKİYE ÜÇÜNCÜSÜ

SÜLEYMAN UTKU TUTAL

KONYA ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ

KUDÜS TEMALI MÜNAZARA YARIŞMASI

Öğrencilerimiz Konya Büyükşehir Belediyesi Kudüs Çalışma Gurubunun hazırlamış olduğu Kudüs Temalı münazara yarışmasında 31 takım içerisinde ikinci olmuştur.

TEBRİK EDERİZ

HİKÂYE YARIŞMASI

BEYZANUR DUMAN

TİMAV'ın düzenlemiş olduğu 11. Hikaye yarışmasında Edebiyat öğretmenimiz Fatma Yasemin Sarı'nın danışmanlığını yürüttüğü 11. Sınıf öğrencimiz Beyzanur Duman mansiyon ödülüne layık görülmüştür.

TEBRİK EDERİZ

DENEYAP TEKNOLOJİ ATÖLYELERİ ROBOT YARIŞMASI

KONYA BİRİNCİSİ
TARIK DOĞRUTEKİN

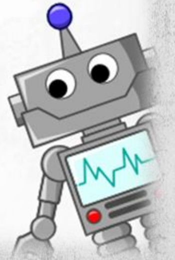
KONYA BİRİNCİSİ
ZEYNEP HÜMEYRA ALGEN

TEBRİK EDERİZ

2024 KARATAY AKIL VE ZEKA OYUNLARI YARIŞMASI

ALİ YAĞIZ

EYMEN YILDIRIM

2024 Karatay Akıl ve Zeka Oyunları Yarışması'nda 5/B sınıfından Ali Yağız "Küre" kategorisinde, 6/A sınıfından Eymen Yıldırım "Kulami" kategorisinde ilçe üçüncüsü olmuşlardır.

TEBRİK EDERİZ

KONYA ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ PROJE ORTAOKULU

BURSLULUK SINAVINDA 500 TAM PUAN ALAN

TÜRKİYE 1. LERİMİZ

- BÜŞRA MELİS TARHAN
- ZEYNEP CEREN DÜNDAR
- ALİ YAĞIZ BÜYÜKKAVAS
- ELİF DOĞA OLUKCU

TEBRİK EDERİZ